

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

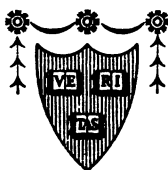
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

116
1222
8.2

MG 1222.8.2

Harvard College
Library

FROM THE BEQUEST OF
SUSAN GREENE DEXTER

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΑ

ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΥΠΟ

Α. ΓΟΥΔΑ.

ΙΑΤΡΟΥ.

529
16

1863

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

(Κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν, ὀπισθεν τοῦ ταχυδρομείου.)

1863:

MG 1222 .8.2

HARVARD COLLEGE LIBRARY

DEXTER FUND

Nov. 12, 1927

7

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΑ

ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ!

Συνήθεια ἐπεκράτει παρὰ τοῖς ὀρχαίοις ἀνατολικοῖς λαοῖς τὸ προσφέρειν τὰς ἀπαρχὰς θεῷ τινι ἢ ἡγεμόνι· τὴν συνήθειαν ταύτην τῶν ἀνατολικῶν λαῶν σεβασθεῖσαι καὶ αἱ τρεῖς προστάτιδες τῆς Ἑλλάδος δυνάμεις, προσέφερον τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἐλληνικοῦ ἑπταετοῦς ἀγῶνος ἐνὶ τῶν διαπρεπόντων ἐπὶ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ πριγγίπων, τῷ εὐκλεῶς ἡγεμονεύοντι ἤδη τῶν Βέλγων Λεοπόλδῳ· Ἀποποιηθέντος δὲ δυστυχῶς τούτου, προσέφερον αὐτὰς τῷ ἄρτι δικαίως ἐξωσθέντι τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνι Ὁθωνι.

Φύσει φιλάρχιος ὢν καὶ ἐν σπουδαῖς τότε τυγχάνων, ἐνθέρμως ἐπεθύμησα προσφέρειν καὶ γὰρ τὰς τῶν σπουδῶν μου ἀπαρχὰς τῷ τότε ἡγεμόνι τῆς Ἑλλάδος· καὶ δὴ, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, πρῶτος τῷ ὄντι ἡξιώθην ἀναγορευθῆναι διδάκτωρ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου. Τὴν αὐτὴν καὶ ἤδη θερμὴν ἐπιθυμίαν ἔχων, πρῶτος ἔσως ἐκ τῶν ὑπηκόων σου τολμῶ νὰ σοὶ προσφέρω τὰς ἀπαρχὰς τῶν κόπων μου. Αὗται δὲ εἰσι τρία προεκδοθέντα πολιτικά ὑπομνήματα καὶ αἱ ἀνὰ χεῖρας παραινέσεις.

Καὶ διὰ μὲν τῶν πρώτων θέλει μάθει ἐν τινι λεπτομερείᾳ ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης τὰ αἴτια, ἅτινα προῦ-

κάλεσαν τὴν δικαίαν πτώσιν καὶ ἐχθρόνισιν τοῦ ἡγέ-
μόνος ἐκείνου. Διὰ δὲ τῶν παραινέσεων ἐπίτρεψόν μοι,
Βασιλεῦ! νὰ ὑποβάλλω εὐσεβάστως σκέψεις τινὰς πε-
ρὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δύναταί τις νὰ γείνη ἐν Ἑλλάδι
ἂν οὐχὶ ἐνδοξος Βασιλεὺς, καὶ ἴσως ἐνδοξότερος παν-
τὸς ἄλλου βασιλεύοντος ἤδη ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦλάχισ-
τον ὅμως εὐδαίμων καὶ τρισευδαίμων, ἀληθὲς ἀπει-
κόνισμα Θεοῦ καὶ εἰδωλον λατρείας παρὰ τῶν ὑπη-
κόων Του.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΘΡΟΝΟΥ.

Ἡ Ἑλλάς, Μεγαλειότατε, καίτοι μικρὰ τὸν πληθυσμὸν, μικρὰ ἴσως σήμερον καὶ τὴν πολιτικὴν ἀξίαν, ἔχει ὅμως θρόνον, εἰς τὸν ὅποιον ἡμεῖς τοῦλάχιστον οἱ Ἕλληνες, ἡ ἴσως καὶ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαοὶ, ἀποδίδομεν μεγίστην σπουδαιότητα καὶ οὗ τὴν τυχοῦσαν πολιτικὴν ἀξίαν. Φυσικὸν δὲ εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὃ ἀποδίδῃ εἰς ἕκαστον πρᾶγμα σημασίαν ἀνέλογον τῶν κόπων καὶ θυσιῶν, οὓς κατέβαλε πρὸς κτήσιν αὐτοῦ. Ἀγγλὸς τις περιηγητὴς, λέγεται, ὅτι κατῴρθωσέ ποτε μέγα μὲν τῷ ὄντι, ἀλλ' οὐχὶ σπάνιον ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατόρθωμα, ὃ ἀγοράσῃ δηλαδὴ τὴν βασιλείαν τοῦ Σωκράτους, ἀντὶ μεγάλης ποσότητος χρημάτων· τοσαύτην δὲ ἀξίαν εἶδεν εἰς τὸ ἀπλούστατον τοῦτο ξύλον, ὥστε δὲν ἀντήλλασεν αὐτὸ, ἔλεγεν, ἀντὶ ὧν τῶν πολυτιμοτάτων κειμήλιων τοῦ κόσμου.

Γινώσκει δὲ βεβαίως ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἐκ τῆς συγχρόνου ἱστορίας, ὅτι οὐδεὶς ἴσως ἐν τῷ κόσμῳ θρόνος ἐδημιουργήθη διὰ τοσούτων ἀγώνων, τοσούτων θυσιῶν, τοσαύτης καρτερίας καὶ τοσαύτης αὐταπαρνήσεως, δι' ὧν ὁ ἑλληνικὸς θρόνος.

Δράξ τις ἀνθρώπων, οὐδὲν ἔτοιμον ἔχόντων, εἰς ἐποχὴν ἐντελεστάτης παγκοσμίου εἰρήνης, καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἱσρὴν συμμαχίαν, καθ' ἣν ἐκ προομιῶν κατεδικάζετο πᾶσα ἐπανάστασις, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ καταστρέψῃ τὴν κραταιοτάτην τότε οὖσαν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν, τὴν ἐκ τεσσάρων τουρκικῶν κρατῶν συγκεκλιμένην, καὶ ὃ ἀντικαταστήσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ, τοὔτῳ δὲ τοῦ θεοσεβήματος ἐκείνου, τὸ ὅποιον πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἀντιπροσωπεύει σήμερον τὸν πολιτισμὸν. Ἠγωνίσθη μετ' ἀπαραδειγματίστου ἡρωϊσμοῦ καὶ καρτερίας, μετέπεισε διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τῶν ἡρωϊκωτάτων κατορθωμάτων τῆς καὶ αὐτὴν τὴν πείσμανὰ διπλωματίαν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἔπλασε διὰ τῆς χύσεως ποταμῶν αἵματος τὸν ἑλληνικὸν θρόνον.

Πίστευσον, Μεγαλειότατε, ὅτι ἐκάστη σπιθαμὴ γῆς τῆς Ἑλλάδος

δος εἶναι ἐξυμωμένη μὲ τὸ αἷμα τοῦλάχιστον ἐνὸς ἥρωος, καὶ ὅτι
 ὅπισθεν ἐκάστης ἐρριζωμένης πέτρας ἑλληνικῆς ἔπρσεν εἰς μάρτυς,
 μαχόμενος ὑπὲρ πίστεως καὶ ἐλευθερίας. Πίστευσον ὅτι παρ' ἐκά-
 στη σχεδὸν παράλια τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατε-
 βυθίσθη ἡ ναυαρχίς ἡ τρίκροτον ἡ δίκροτον ἡ ἀτμοδρόμων τοῦ τουρ-
 κικοῦ στόλου, καὶ ὅτι κάτωθεν ἐκάστου κύματος θαλάσσης τῶν
 ἀκτῶν τούτων κεῖνται τὰ ὅσα πολλῶν ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους κα-
 τεπόντισαν οἱ Ἕλληνες μὲ τὰ πυρπολικά καὶ σιταγωγὰ των πλοῖα.
 Πίστευσον ὅτι ἡ πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἡ ἐνδοξος πτώ-
 σις αὐτοῦ, αἱ μάχαι τῆς Γραβιάς, τῆς Ἀραχόθης, τῆς Ἀμπλιανῆς
 τοῦ Πέτα, τῶν Δερβενακίων καὶ πολλῶν ἄλλων κατὰ γῆν μερῶν,
 αἱ ναυμαχίαι τοῦ Γέροντος, τοῦ Καφηρέως καὶ τῶν Π. Πατρῶν
 καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ τάλιμμα τῆς Ἀλεξανδρείας δὲν εἶναι πολὺ ὑ-
 ποδείκτερα ὅτε τῶν ἐν Μαραθῶν, ἐν Θερμοπύλαις, καὶ ἐν Πλαται-
 αῖς μαχῶν, ὅτε τῆς ἐν Σαλαμῇ ναυμαχίας. Πίστευσον ὅτι καὶ
 σήμερον οἱ Ἕλληνες ταξειδεύοντες, ἀναγνωρίζουσιν εἴτε εἰς τὰ ἐνδό-
 τατα τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου, εἴτε εἰς τὰ ἀπώτατα τῆς
 Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀσίας μέρη καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ τέ-
 κνα καὶ συζύγους στενάζοντα, ἔτι ὑπὸ τὸν ζυγόν, ὡς αἰχμαλωτισθέν-
 τα ἄλλοτε εἴτε ἐπὶ τῆς σπαραξικαρδίου αἰχμαλωσίας τῆς Χίου,
 εἴτε ἐπὶ τῆς ἐνδόξου καὶ ἥρωικῆς πτώσεως τῶν Ψαρῶν ἢ τοῦ Μεσο-
 λογγίου. Πίστευσον, λέγω, Μεγαλειότατε! ὅτι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς
 χαλαῖς μας ἀναγνωρίζομεν ἔτι καὶ σήμερον ἀταφα τὰ ὅσα τῶν
 πατέρων μας, οἵτινες ἔπρσαν μαχόμενοι, ἵνα πλάσῃσι τὸν θρόνον,
 ὅστις προσφέρεται ἤδη τῇ Μεγαλειότητί σου.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ θρόνος οὗτος ἐδημιουργήθη διὰ τοσούτων θυ-
 σίων, διὰ τοσαύτης καρτερίας, καὶ διὰ τοσούτων ἥρωϊκῶν κατορ-
 θωμάτων, δίκαιον ἄρα ἔχομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τοῦλάχιστον ν' ἀ-
 ποδίδωμεν εἰς αὐτὸν μεγίστην ἀξίαν. Καὶ πιθανὸν μὲν νὰ μᾶς ἐ-
 λέγῃ τις ὡς λίαν ζηλοτύπους, ἀλλὰ γνωστὸν εἶναι ἐν τῇ Ἀνατο-
 λῇ ὅτι καὶ Ἀραψ τις, διαταχθεὶς ὑπὸ τινος Σουλτάνου ν' ἀνεύρῃ
 καὶ παρουσιάσῃ αὐτῷ τὸ ὡραιώτερον εἰς τὸ κράτος τοῦ παιδίου,
 μετὰ καλλὰς πρὸς τοῦτο ἐρεῖνας καθ' ἅπαν τὸ εὐρύτατον τοῦ σβα-
 ρτοῦ κυριάρχου τοῦ κράτος ὁ ἀγαθὸς Ἀραψ παρουσίασεν αὐτῷ, ὡς
 τὸ ὡραιώτερον παιδίον τοῦ κόσμου, τὸ ἴδιον αὐτοῦ τέκνον, ὅπερ
 μάλιστα, λέγεται, ὅτι ἦτον καὶ Θερητικόν· ἐπὶ τρεφόν μοι δὲ, Με-
 γαλειότατε, νὰ φρονῶ, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς θρόνος καὶ ἂν δὲν ἔχῃ τῇ

κάλλη τοῦ Ἀπόλλωνος, στερεῖται ὁμοίως καὶ τῆς ἀσχημίας τοῦ Θερσίτου. Καὶ τριαίτη εἶναι ἡ ἀξία, ἣν ἡμεῖς τοῦλάχιστον οἱ Ἕλληνες ἀποδίδομεν εἰς τὸν ἑλλητικὸν θρόνον.

ΠΕΡΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκείνης φεῦ! ἐν ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος ἔζων κατὰ τὸν Κλίντιωνα δώδεκα τοῦλάχιστον ἑκατομμύρια κατοίκων (1), ἐξ ἑνὸς περίπου ἑκατομμυρίου σύγκειται σήμερον· ἀλλ' ἐλπίζομενον εἶναι καὶ ἴσως οὐχὶ δυσκατόρθωτον ὁ πληθυσμὸς οὗτος γὰρ ἐξισωθῇ μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος· καὶ ἤδη ἐγένετο καλὴ τις ἀρχὴ διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς ἀδελφῆς Ἑπτανήσου· τὸ λυπηρὸν δὲ εἶναι ὅτι καὶ ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ πληθυσμῷ οὐδεὶς ὑπάρχει σήμερον δυστυχῶς τέλειος οὔτε Περικλῆς, οὔτε Δημοσθένης, οὔτε Ἀγροίλαος, οὔτε Θεμιστοκλῆς, οὔτε Ξενοφῶν, οὔτε Μέγας Ἀλέξανδρος, οὔτε Ἀριστοτέλης, οὔτε Φειδίας, οὔτε Ἱπποκράτης· ὑπάρχουσιν ὁμοίως ἀναντιρρήτως ἅπαντα τὰ σπέρματα τῆς τελειότητος καὶ τῆς μεγαλοφυίας τῶν μεγάλων τούτων ἀνδρῶν, καὶ εὐκόλως δύνανται νὰ βλαστήσωσι καὶ καρποφορήσωσι ταῦτα, ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀξιοθῶσι καλῶς καλλιεργήτου. Τὰ μέγιστα δ' ἐκπτήρια, δι' ὧν δύναται τις νὰ καλλιεργήσῃ παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὰ σπέρματα ταῦτα εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ φιλοτιμία, ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ παιδεία.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Εἶναι ἀπίστευτος ἡ ὑπενέργεια τῆς ἐλευθερίας παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Ἐνὸς σχεδὸν αἰῶνος ἐλευθερία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ἤρκεσε ν' ἀναδιδάσῃ ἐκείνους μὲν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης των, πολλὰς δὲ τέχνας καὶ ἐπιστήμας νὰ προαγάγῃ εἰς βαθμὴν τοσοῦτον, εἰς ὅσον δὲν παρήγαγον αὐτάς παρὰ μὲν τοῖς ἀρχαιότατοις ἔθνεσιν ἄπειροι αἰῶνες· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, καὶ ἅπαντα τὰ ἀνυπολόγιστα βοηθήματα, ἅπερ κέκτῃται σήμερον ὁ πολιτισμὸς. Ἐπταετῆς δὲ ἐλευθερία ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αἰῶνος ἤρκεσε παρὰ τοῖς νεωτέροις Ἕλλησι ν' ἀναδείξῃ πολλοὺς ἤρωας, μὴ πολὺ ὑποδεεστέρους τῶν Ἀχιλλέων, τῶν Διάδων, τῶν Λεωνιδῶν καὶ

(1) Ἰδὲ Κλίντων Fasti Hellenici τόμ. 6'. σελ. 473. ἡ ἱστ. Μελέωνος τόμ. 5'. σελ. 88.

τῶν Ἐπακτινικῶν δὲ λέγων δὲ ἐλευθερίαν, δὲν ἐννοῶ οὔτε τὴν ἀπὸ τῶν δημοκρατικῆν, οὔτε τὴν κοινοκτημονικὴν ἀλλὰ μόνον τῆς συνταγματικῆν, εἰλικρινῶς ὅμως ἐφαρμοζομένην· διότι τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, καὶ τοὶ ἐκ φύσεως δημοκρατικὰς τινας ἔχον ἔξεις, ἐνδομύχως ὅμως καὶ παμπήφει σχεδὸν αἰσθάνεται ὅτι μόνον διὰ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν δύναται νὰ εὐδαιμονήσῃ. Ἄλλως δὲ καὶ αἱ ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος ἑλληνικαὶ δημοκρατικαὶ ὠμοψύχον τὰς συνταγματικὰς μοναρχίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἀκράτους δημοκρατίας, ἐν αἷς καὶ αὐτὴ ἡ φυσικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου δεσμεύεται ἐνίστε. Τὸ δ' ἐλληνικὸν ἔθνος εἶναι τοσοῦτον φιλελευθέρων, ὥστε μόνον τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας δύναται ν' ἀνεχθῇ.

Οὐδὲν τῶν ἑθνῶν φρονεῖ εἶναι τόσον ζηλότυπον διὰ τὰς ἐλευθερίας του καὶ τόσον ἀδάμαστον διὰ τῆς βίας, ὥσαν τὸ Ἑλληνικόν. Οἱ Τούρκοι διὰ τῶν ἀγρίων ὁρδῶν τῶν κατέκτησαν μὲν τὰς ἑλληνικὰς γαίας, σὺδέποτε ὅμως καὶ τὰς ἑλληνικὰς καρδίας. Πολλαχοῦ μάλιστα τῶν κατακτηθεῖσάν χωρῶν, καὶ αὐτῶν τῶν βράχων τῆς κατὰκτησιν διαφιλονεικῶν καρτερικώτατα οἱ Ἕλληνες, καὶ οὐδέποτε παρεχώρησαν αὐτοὺς εἰς τοὺς κατακτητὰς τῶν παδιῶν. Μία μόνη περίου δακρὰς χυλῶδος Μανιατῶν ἐδυνήθη νὰ διατηρήσῃ ἀνυποτάκτους τοὺς καταζήρους βράχους τῆς ἐαυτῆς πατρίδος ἐφ' ὅλης τῆς ἐποχῆς τῆς δουλείας. Πολλάκις μὲν ἀπεπειράθη δι' ἀπειρηθῶν ὁρδῶν νὰ κηρυχτοῦν καὶ αὐτοὺς ἡ Τσερκία εἴτε διὰ τῆς βίας εἴτε διὰ τοῦ δόλου· ἀλλ' οἱ ἀτρόμητοι Μανιάται, αἰετοὶ ἀντιτάσσοντες κατὰ μὲν τῆς ὕλικης βίας τὰ ἡρωϊκὰ στήθη των, κατὰ δὲ τοῦ δόλου τὴν λιτότητα, ζῶντες ὡς ἄλλοι Ἀρχαῖοι, ἐμειναι μέχρι τέλους ἀνυπότακτοι ἑκατοντάδες δὲ τινας πολεμιστῶν τοῦ ἡρωικοῦ Σουλίου, χάριν τῆς ἐλευθερίας των, κατέστρεψαν ἀπείρους ὁρδὰς Τούρκων· ὑπέκυπτον μὲν ἐνίστε εἰς τὴν ἀνωτέραν δύναμιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς πρώτης εὐκαιρίας ἐδραττον αὐτὴς τὰ ὅπλα, ἀνέκτων τὴν πατρίδα των καὶ κατέστανον τοὺς βράχους αὐτῆς πάντα ἀπαρτήτους. Τοσοῦτον δὲ ἔρωτα εἶχον ὑπὲρ τῶν ἑρῶν καὶ ἀγόνων ταύτων βράχων οἱ Σουλιώται, ὥστε καὶ εἰς τὰ ἐνδοτάτα τῆς Βουλγαρίας μετοικέσαντες διὰ τῆς βίας, ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, καὶ ἐκεῖθεν ἐδυνήθησαν νὰ ἀρραπτεύσωσι καὶ ν' ἀνακτήσωσι τοὺς προσφιλεῖς αὐτῶν βράχους. Οὐδέποτε δὲ ἔλλειψαν, οὔτε ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, οὔτε ἀπὸ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, οὔτε ἀπὸ τῆς Ἠπείρου, οὔτε ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας, οὔτε ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, οὔτε

ἀπὸ τῆς Κρήτης οἱ ὀνομαζόμενοι ἀρματωλοὶ καὶ κλέφται, τοῦτέστιν ἐνοπλοὶ χριστιανοὶ ἀνυπότακτοι, ὅτε μὲν χρησιμεύοντες παρὰ τῆς τουρκικαῆς ἀρχαῆς ὡς καταδιώκται δῆθεν τῶν ἐνόπλιος διαμαρτυρομένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀδελφῶν αὐτῶν, ἄλλοτε δὲ συμπλακόντες μετὰ τούτων καὶ πολεμοῦντες τοὺς κοινούς ἐχθροὺς Τούρκους. Καὶ αἰέποτε μὲν κατεδίωκε δραστηρίως καὶ τούτους καὶ ἐκείνους ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις· οὐδέποτε ὅμως καὶ ὑπέταξε τελείως. Μόλις ἐφόνευεν ἢ ἀπεχεφάλλιζεν ἢ ἀπηγχόλιζεν ἢ ἀνεσκολλόπιζεν ἢ ἐν τῷ ἑσθίῳ κατεσύντριβεν ἕνα ἀρματωλὸν ἢ κλέπτην ἢ τουρκικὴν κυβέρνησις τότε, καὶ ἀμέσως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐκτίσκει αὐτὸν δι' ἔσματος ἥρωα καὶ μάρτυρα τῆς ἐλευθερίας. Ἐν δὲ τοιοῦτον ἔσμα, ἐν κλέφτικον τραγοῦδι, ἥρκει συνήθως νὰ γυνήσῃ δέκα ἄλλους ἥρωας ἀρματωλοὺς ἢ κλέφτας πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκλεβάντος.

Καὶ δὲν εἶχεν ἡ Ἑλλὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας ἐπὶ Ὀθωνος; γραπτὰς μὲν εἶχε πολλὰς καὶ μεγάλας διὰ συνθηκῶν μάλιστα ἀναγνωρισθείσας καὶ μετ' ἥρκου παραχωρηθείσας· πράγματι ὅμως οὐδεμίαν σχεδὸν εἶχεν ἐλευθερίαν. Κατὰ μὲν τὰς γραπτὰς ἐλευθερίας ἐπὶ Ὀθωνος αὐτὸς ὁ τύπος ἦτο ἐλεύθερος καὶ οὐδεμία λογοκρισία ἐπετρέπετο· μάλις ὅμως ἐτόλμα δημοσιογράφος τις νὰ ἐπικρίνῃ πράξιν τινα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐρρίπτετο ἀμέσως εἰς τὰς φυλακάς, ἐσῆπτετο δὲ ἐν αὐταῖς ἀδίκαστος πολὺν χρόνον, ἢ ἐδικαζέτο καὶ δι' ἀνθίκων μέσων κατεδικαζέτο καὶ συνέζη μετὰ ληστῶν, πειρατῶν, κλεπτῶν, παραχαρακτῶν καὶ πάσης ἄλλης τάξεως κακουργῶν. Οὐδεμία φωνὴ φιλανθρωπίας οὐδεμία σύστασις δικαστηρίου εἰσπηκούσθαι παρὰ τοῦ Ὀθωνος, προκειμένου περὶ δημοσιογράφου· μόνον ἡ ταπεινὸς καὶ ὀλίγος ἐξουλιτισμὸς τούτου ἐδύναντο ἐνὸς νὰ διαπεράσῃ τὰ μὴ λίαν εὐαίσθητα βασιλικά ὄντα τοῦ ἡγεμόνος ἐκείνου. Κατὰ τὰς γραπτὰς μὲν ἐλευθερίας ἐπὶ Ὀθωνος, αὐτὸς ὁ ἥρωας τῶν ἐπιστολῶν ἦτο ἀπαράβυστος· ὁ ἡγεμὼν ὅμως ἐκεῖνος ἀπεπειράθη σμικρὸν πρὸ τῆς πτώσεώς του νὰ καθιερώσῃ καὶ διὰ νόμου τὴν βεβήλωσιν τοῦ ἀποβόρτου τῶν ἐπιστολῶν. Ἐντεῦθεν λοιπὸν γίνεται καταδήλον, ὅτι ὁ τόπος οὗτος οὐχὶ μόνον ἔμεινε πάντῃ ἐκαλλιέργητος καὶ ἀγονος διὰ τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ Ὀθωνος, ἀλλὰ καὶ δι' ἀκανθῶν καὶ τραβύλων ἐσπάρη.

ΕΠΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Καὶ Ποῖον ἔθνος ἄρά γε κατὰ τε τοὺς ἀρχαίους καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους δὲν νυτύχῃσθε διὰ τῆς δικαιοσύνης; Καὶ ἥτο ποτε δυνατόν ᾗ ἀκμάσωσιν οἱ τε ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο οἷον δὴ ποτε ἐν τῷ κόσμῳ ἔθνος, ἐὰν εἰλεῖται ἀπ' αὐτῶν ἡ δικαιοσύνη; Ἀλλ' ὅσον ἀναντιρρήτον εἶναι τοῦτο, τοσοῦτον δυσχερὲς καθίσταται παρά τισι λαοῖς ἡ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης, ὅταν οἱ ἡγεμόνες αὐτῶν συμβουλευώνται τὴν ἰδίαν αὐτῶν καρδίαν μᾶλλον, ἢ τὸν νοῦν. Παρ' ἅπασιν τοῖς λαοῖς ὑπάρχει καθιερωμένον τὸ δικαίωμα τῆς Β. χάριτος διὰ τοῦ προνομίου των δὲ τούτου οἱ φρόνιμοι ἡγεμόνες εὐεργετοῦσιν ἐνίοτε τὰς κοινωνίας, καὶ ἐπιτρέψαι βάλσαμον ἱαματικὸν εἰς παλλὰς αὐτῶν πληγὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ εὐεργετικοῦ προνομίου ὁ ἐκθρονισθεὶς ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος κατεμάστισεν ἐπὶ τριάκοντα ὅλα ἔτη τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Σπανίως ἡξιώθη τῆς Β. χάριτος ἐπὶ Ὀθωνος καταδικασθεὶς τις τίμιος ἄνθρωπος, ἀν' ὡς ἄνθρωπος πταίσας, ἐτιμωρήθη ὑπὸ τῶν νόμων, καὶ σπανιώτερον συγγραφεὺς τις ἢ δημοσιογράφος ἀμφιβάλλομεν δὲ ἀν' ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ληστής τις ἢ κλέπτης, πειρατὴς ἢ πλαστογράφος, ἱερόσυλος ἢ πατραλίας, ὅστις νὰ μὴ ἡξιώθη ὑπ' αὐτοῦ οὐχὶ ἅπασι, ἀλλὰ καὶ πολλὰκις βασιλικῆς τιнос χάριτος ζῶσι μάλιστα παρ' ἡμῖν πολλοὶ, οἵτινες, καίτοι εἰς θάνατον πολλὰκις καταδικασθέντες, πολλὰκις ὅμως ἡξιώθησαν καὶ τῆς Β. χάριτος οἱ ἄνθρωποι δὲ οὗτοι, καίτοι πρὸς οὐδὲν συνειθίσαντες ἐπὶ Ὀθωνος νὰ λογίζωνται πᾶσαν οἷαν δὴποτε ποινὴν, οὐδ' αὐτῆς τῆς κεφαλικῆς ἐξαιρουμένης, σήμερον ὅμως ἐν καιρῷ ἐπαναστάσεως πρὸς καύχημα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡσυχάζουσιν.

Πρὸς τῷ προνομίῳ τῆς Β. χάριτος οἱ ἡγεμόνες πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἔχουσι καὶ ἕτερα ἀνεκτιμήτα προνόμια, δι' ὧν γίνονται ἀληθῶς ἰσόθεοι, ὅταν κάμνωσι καλὴν χρῆσιν αὐτῶν, πόσον ἄρά γε δὲν εὐεργετεῖ τὴν κοινωνίαν ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος, ὅστις συμβουλευόμενος μόνον τὸν νοῦν, πέμπει εἰς κόρακας τοὺς χαμερπεῖς κόλακας, καὶ εὐνοεῖ καὶ ἀμείβει μόνον τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἱκανότητα, ὅπου δὴ ποτε καὶ ἀν' εὐρὴν αὐτάς, ἔστω καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς προσωπικοῖς αὐτοῦ ἐχθροῖς; Ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνεκτιμήτου τούτου ἡγεμονικοῦ προνομίου ἐστρηθήσαν καθ' ὁλοκλήραν ἐπὶ Ὀθωνος οἱ Ἕλληνες διότι συστηματικῶς καὶ ἐκ προθέσεως ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος ἔκαμιν ἀντὶ τῆς

στροφὸν χρῆσιν τῆς ποινῆς καὶ τῆς ἀμοιβῆς.
Κατὰ πόσον δὲ ὠφέλησε τὸν ἡγεμόνα ἐκεῖνον ἡ προμνημονευθεῖσα
διαγωγὴ δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ ὅτι, περιοδεύοντος τελευταῖον
τούτου, ἐν μᾶλλον ἐπαρχίᾳ τοῦ Κράτους τοῦ οἱ χαμερπεῖς κόλακας,
ἤγειρον ἀπειρα θραυμβευτικά τόξα, καὶ διεβεβαίουν αὐτὸν ὅτι λα-
τρεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ του· ἐν ἄλλῃ δὲ ἐπαρχίᾳ κατὰ τὴν αὐτὴν
ἐποχὴν καὶ ἡμέραν ἐκρήγνυται τρημερὰ ἐπανάστασις· ἐπανακάμ-
ψαντος δὲ αὐτοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, οἱ κατὰ τοὺς κόλακας λα-
τρεύοντες αὐτὸν ὑπήκοοί του, τῷ κλείουσι τὰς θύρας καὶ αὐτῶν
τῶν ἀνακτόρων του, καὶ τὸν ἀποπέμπουσι τοῦ Κράτους του. Οὐδε-
μία δὲ φωνὴ συμπαθητικὴ ἐγείρεται ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος ἐκεῖνου, οὔ-
τε ἐντός τοῦ Κράτους του, οὔτε καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, εἰς
ἣν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἐπὶ τριακονταετίαν ὀλόκληρον ἐπε-
δαφίλευεν οὐχὶ μόνον τὰ ἐθνικὰ παράστημα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν
δημόσιον πλοῦτον.

Ἄλλ' ἂν ἡ αὐστηρὰ δικαιοσύνη ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ πα-
ράγῃ αἴσια εἰς τὰς κοινωνίας ἀποτελέσματα, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐ-
παγγέλλεται νὰ παρέξῃ ἑκατονταπλασίως αἰσώτερα. Καὶ οὐδὲν
ἔθνος τῷ ὄντι γινώσκω, οὔτε ἐκ τῶν ἀρχαίων, οὔτε ἐκ τῶν
νεωτέρων, εἰς τὸ ὅποσον ἡ κοινωνία οὐχὶ μόνον ν' ἀνέχεται, ἀλλὰ
καὶ νὰ ἐπιδοκιμάζῃ πᾶσαν οἶαν δὴποτε αὐστηρὰν ποινὴν, ἀρκεῖ μόνον
ἡ ποινὴ αὕτη νὰ ᾖ δίκαια. Ἐν Ἑλλάδι οὐδεὶς ἀσχολεῖται
νὰ μάθῃ ἂν τὸν ἑνοχὸν τιμωρῇ ὁ νόμος δι' ἀγχνότης ἢ διὰ λαμπη-
τόμου, δι' ἀνσκολοπισμοῦ ἢ διὰ συντρίψεως τῶν ὁστέων του ἐν
ἰγδίῳ, ὅπως ἐτμώρουν ἐνίοτε οἱ Τούρκοι τοὺς ἀρματολούς· ἢ τοὺς
κλέφτας ἅπασα ἡ κοινωνία ὁμῶς κατεξανίσταται, ἅμα μάθῃ ὅτι ἐ-
πεβλήθη ποινὴ τις οἷα δὴ ποτε, ἔστω καὶ αὕτη ἡ ἀπλουστάτη ἐπί-
πληξις κατὰ αἰῶνος. Εἶναι δὲ ἀπίστευτον τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ
ἐπιφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ καλῶς καὶ δικαίως ἐφαρμοζομένη ποι-
νή. Ἐπὶ τοῦ τυράννου τῆς Ἡπείρου Ἀλῆ Πασᾶ ἡ προχειροτάτη
συκοφαντία ὑπῆρχεν ὅτι αὐτὸς εἶχε εὖρε θησαυρόν· πεσόντος
τοῦ τυράννου ἐκεῖνου, ἀντικατέστησε τὴν συκοφαντίαν ταύτην, ὅτι
αὐτὸς εἶχε θησαυροὺς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ· ἀπείροι ἐγεί-
νοντο τότε θύματα τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἐτέρας τῶν συκοφαντιῶν τούτων·
ἐπὶ τέλους ὁ πολιορκητὴς τοῦ Μεσολογγίου Κιωματᾶς, βαρυνθεὶς
τὰς συκοφαντίας, ἀπηχόνησε συκοφάντην τινὰ πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ
Μεσολογγίου. Τοῦτο καὶ μόνον τὸ περιστατικὸν ἔρεσκε νὰ κατα-

πύση διὰ παντός πάσαι τὰς τῆαύτης φύσεως συκοφαντίας οἱ μόνον κατὰ τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν.

Τὸ σκληρὸν τοῦτο καὶ ἀποτρόπαιον μάθημα τοῦ βαρβάρου Ὀθωμανοῦ ἐάν ἤθελε κατὰ τι νὰ μιμηθῇ καὶ ὁ βασιλεὺς Ὀθων καὶ νὰ τιμωρήσῃ· ἂν οὐχὶ διὰ ἀγχόνης ἢ διὰ ἀνασκολοπισμοῦ, τοῦλάχιστον ὅμως διὰ τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ δυσμενείας· ἕνα τῶν συκοφαντῶν ἢ ἕνα τῶν κολάκων ἢ ἕνα ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες τοσοῦτον εὐθηνὰ τῷ ἐπώλουν ἀφοσίωσιν εἰς τὸν θρόνον καὶ εἰς τὸ ἄτομόν του, τὸ σκληρὸν, λέγω, τοῦτο τοῦ βαρβάρου Ὀθωμανοῦ μάθημα ἐάν ἄπαξ μόνον ἐν τῷ βίῳ του ἤθελε νὰ λάβῃ πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ὁ βασιλεὺς Ὀθων, ἀμφιβάλλομεν ἐάν ἐξεδιώκτο οὕτω ἀποτόμως τοῦ θρόνου του, ἢ τοῦλάχιστον ἤθελεν ἀφήσει ἐν τῷ Κράτει του ἕνα καὶ μόνον ἀνθρώπον θυσιαζόμενον ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐκ διακοσίων τεσσαράκοντα καὶ δύο χιλιάδων Ἑλλήνων, πάντη ἐλευθέρως ψηφοροησάντων τελευταῖον πρὸς ἐκλογὴν βασιλέως, εἷς καὶ μόνος ἐψηφοφόρησεν ὑπὲρ τῆς παλινωρθώσεως τῆς βασιλείας τοῦ Ὀθωνος. Τί ἔγιναν οἱ τόσοι κολακῆς καὶ τόσοι ἀφωσιωμένοι, τοὺς ὁποίους ἐπὶ τριακονταετίαν ὅλην διέτρεφεν ὡς χοίρους ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος;

Ἄλλως τε οὐδὲν ἔθνος ἔχει ἐρριζωμένον ἐν ἑαυτῷ τοσοῦτον βαθέως τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης ὅσον τὸ ἐλληνικόν. Ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγώνος δι' ἐπτὰ ὅλα ἔτη ἦσαν ἂν οὐχὶ κατηργημένοι, τοῦλάχιστον ὅμως λίαν καχαλωμένοι ἅπαντες οἱ κοινωνικοὶ δεσμοί. Μόνον κατὰ θεωρίαν ὑπῆρχον τότε καὶ κυβέρνησις καὶ δικαστήρια, καὶ νόμοι· ἡ δὲ ἀπαιτούμενη πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῶν ὕλική δύναμις ἔλειπε σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν. Ἀλλ' ἔμως οὔτε ληστεία ἐγένοντο τότε, οὔτε κλοπαί· τοῖναντίον μάλιστα σπανιώτερα ἦσαν καὶ αὐτὰ τὰ κοινὰ ἐγκλήματα· ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ αὐτοὶ οἱ πολλαὶς κακουρησάντες ἐπὶ Ὀθωνος καὶ πολλάκις τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ χάριτος ἀφωσθέντες, ἤδη ἡσυχάζουσιν· ἤθελον, δ' ἐκλείψαι ἴσως καθ' ὅλοκληρίαν ἤδη καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ ἐπαναστατικὰ ἀτοπήματα, ἂν ἐξελείποντο διὰ μιᾶς ἀπὸ τινων τῶν ἀρχόντων μας παλαιαί φωνες καὶ αἱ ἔξεις, τὰς ὁποίας ἐγέννησαν εἰς αὐτοὺς ὁ Ὀθων, καὶ ἰδίως· ἂν ἔλειπον αἱ ἐξωτερικαὶ ῥηδιουργίαι.

Μάρτυρες δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου τούτου ἐπικαλοῦμαι αὐτοὺς

τοῖς ἐν Ἀθήναις διαμένοντάς πρέσβεις καὶ ὑπηκόους τῶν ξένων δυνάμεων μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι καὶ αὐτὸν τὸν Ὀθωνα, ὅστις καὶ ἐν καιρῷ ἐπαναστάσεως, καὶ ὅσῃ γενικῇ, τοσοῦτω καὶ δικαίᾳ κατ' αὐτοῦ καταφορᾷ, ἐδυνήθη νὰ μεταφέρει ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βαυαρίαν ὅσα καὶ ἀνελλειπτῇ ἀπαντα τὰ τε πολύτιμα καὶ τὰ εὐτελῆ αὐτῶν σκευὴ ἀπὸ τῶν ἀδαμάντιν μέχρι τῶν βελονῶν μάρτυρας τέλος ἐπικαλοῦμαι καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλικούς κήπους, οἵτινες, καίτοι γινώσκοντες τοῦ λαοῦ ὅτι τὰ δένδρα καὶ φυτὰ αὐτῶν ἐπετίλονται μὲ τὰ ἐκ τῆς δίψης αὐτοῦ δάκρυα, ἐφ' ὅλης ὁμῶς τῆς ἐπαναστάσεως διέμεινάν, καὶ θήμερόν ἐτι εἶναι ἐστολισμένοι οὐχὶ μόνον διὰ πάντων τῶν ὥραίων αὐτῶν καρπῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῖτοισι καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἀνθέων. Εἰς ποῖον ἄλλο ἔθνος δὲν ἤβελον καταστροφῇ ἅπαντα ταῦτα ἐν καιρῷ ἐπαναστάσεως; καὶ δὲν γινώσκει ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τὸ πρὸς πόσιν αὐτοῦ ὕδωρ διέρχεται διὰ τῶν ἀνωκυτορικῶν κήπων; καὶ δύναται ποτε νὰ λησμονήσῃ ὅτι ὅσα πλεονέκτηρα εἶδεν οὗτος ἐπὶ θέρους, τοσοῦτον εὐρωστότερά ἐγγίνοντο τὰ ἐν τοῖς βασιλικοῖς κήποις δένδρα καὶ φυτὰ; καὶ ἀγνοεῖ ἄρα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῦλάχιστον ὀλίγιστα δένδρα καὶ φυτὰ εὐδοκίμοῦσιν ἀνευ ὕδατος; καὶ ὅτι ὁ Ὀθὼν καὶ ἡ Ἀμαλία ὀλίγον ἐφρόντιζον νὰ προσπορισθῶσιν ὕδωρ διὰ τοῖς ἀπεράντους αὐτῶν κήπους; Ἀλλ' ὅμως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς οὔτε πρὸς ἐκδίκησιν αὐτῶν καὶ πρὸς περιέργειαν κατεδέχθη νὰ γευθῇ τοὺς καρποὺς τοῦλάχιστον τῶν κήπων τούτων ἐν καιρῷ ἐπαναστάσεως· τοῦτο δ' ἐπραΰε μόνον ἐξ αἰσθημάτων αἰσθητῆς δικαιοσύνης.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ.

Εἰς οὐδὲν ἴσως ἐν τῷ κόσμῳ ἔθνος ἡ φιλοτιμία εἶναι τοσοῦτον ἔμψυτος καὶ τοσοῦτον ἰσχυρὰ, ὅσον εἰς τὸ ἑλληνικόν. Σοβάκιός τις ἀλλοεθνῆς διδάσκαλος μικρῶν παιδῶν, πρὸ χρόνων μετερχόμενος ἐνταῦθα τὸ ἐντιμὸν αὐτοῦ ἐπάγγελμα, μοι διηγείτο ὅτι οὐδεμίαν ποινὴν ἤτο ἱκανὴ νὰ διορθώσῃ τὰ παιδικὰ ἀτοπήματα τῶν μικρῶν αὐτοῦ μαθητῶν μόλις ὅμως μετεχειρίσθη ἀντὶ τῶν ποινῶν τὴν φιλοτιμίαν, αἰφνης οἱ μικροὶ διάβολοι του, μοι ἔλεγε, μετεσχηματίσθησαν εἰς ἀγγέλους. Ὁ ἐπὶ πολὺ, δὲ σπουδάσας τὸ ἑλληνικόν ἔθνος δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ σκεφθῇ πολὺ ἵνα πειθῇ ἀδιστακτικῶς ὅτι καὶ πάντα οἷον δὴ ποτε Ἑλλῆνα διὰ μὲν τῆς βίαις, καὶ ἀγγελον ὄντα, καθιστᾷ τις ἀληθὲς διάβολον, καὶ αὐτοῦ ἴσως τοῦ Σατανᾶ καὶ

τοῦ Βεαλζεβοὺλ χεῖρον· διὰ δὲ τῆς φιλοτιμίας, καὶ διάβολον ὄντα, δύναται τις ἐνίοτε νὰ μεταπλάσῃ εἰς ἄγγελον.

Ἐνταῦθεν δύναται τις νὰ ἐξηγήσῃ· ὅτι οἱ μὲν ἀρχαῖοι Ἕλληες, ἵνα καρδίῳσι στέφανον δάφνης ἢ ἐλαίας ἐπὶ τῶν ὀλυμπίων, κατέτριβον ἅπαντα τὸν βίον αὐτῶν εἰς προπαρασκευάς, εἰς μελέτας καὶ εἰς γυμνάσματα· οἱ δὲ νεώτεροι Ἕλληνες ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος μάλιστα, ἵνα ἀξιωθῶσιν ἐπαίνου τινὸς ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ των, ὄρμων ὡς λέοντες εἰς τὰς ἀπειραρίθμους ὁρδὰς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐκεῖ ἢ κατεστρέφοντο, ἢ ἐκαπτον κεφαλὰς τινας, καὶ ἀντήλλαξαν ἑπειτὰ αὐτὰς δι' ἐνὸς ἢ δύο φυσεκίων, τὰ ὅποια ὅμως πάντοτε ἤθελον νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἀρχηγοῦ των. Ὡς ἐν ἐγίνωσκεν ὁ ἐκτροπαιεὺς βρασιλεὺς Ὄθων νὰ καμῇ καλὴν χρῆσιν τοῦ παντοδυνάμου τούτου παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐλαττηρίου, ἐδύνατο νὰ κατασκήνῃ ἂν οὐχὶ ὁ ἐνδοξότερος, τοῦλάχιστον ὅμως ὁ εὐδαιμονέστερος ἡγεμὼν τοῦ ἔθνους.

Πίστευσον, Μεγαλειότατε, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνθρώπινον πρόσωπον, τὸ ὅποion νὰ μὴ δυνήθῃ ἐπὶ πέλους νὰ ὑπερηγήσῃ ὁ Ἕλληες, ὅταν καταλλήλως διερεθισθῇ ἡ φιλοτιμία του καὶ δὲν ὑπάρχει ποιητὴν, τὴν ὅποιαν νὰ μὴ δύναται νὰ περιφρασθῇ, ὅτιν τῷ ἐπιβάλλεται αὐθαίρετως· καὶ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, τὸν ὅποιον νὰ μὴ δύναται ν' ἀφῆρησεν, ἐν ἀποφύγῃ τὴν βίαν καὶ τὴν αὐθαιρέσιαν. Σημπολύτως μοὶ ἦς ἀξιοσέβαστος, ἐπὶ εἰκοσιπενταετίᾳ χρηματίσας ἐνορκος δικαστὴς, καὶ ἀπείρους ληστὰς καὶ ληστρικὰς συμμορίας δικάσας, μετὰ τοσοῦτον πολυχρόνιον πείραν, μοὶ ἐλέγξῃ πρὸ ἡμερῶν, ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ληστῶν μόλις τὸ δεκατημόριον ἐτράπη εἰς τὸν ληστρικὸν βίον, ἵνα πορισθῇ δι' αὐτοῦ ἀνετώτερον τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα· ἅπαντες δὲ οἱ λοιποὶ ἐγένοντο λησταί, εἴτε ἐν ἀποφύγῃσι τὰς καταπίψεις τῶν χωροφυλάκων καὶ δημάρχων, εἴτε ἵνα διεδικήσωσι πολιτικὰ πάθη, χρησιμεύοντες μάλιστα ἐνίοτε ὡς ὄργανα ἄλλων. Δημοσιογράφος δὲ τις ἐπὶ πολὺ διατρίψας ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ νυκθήμερον συζῶν καὶ συναναστρεφόμενος μετὰ τῶν ὑποδικίων καὶ καταδικίων ληστῶν, μ' ἐβεβαίωσεν, ὅτι οὐδεὶς σχεδὸν τούτων εἶναι ἀδύνατος, οὐδεὶς ὥμος καὶ θνητὸς· εἰς τὸ ἥλικόν ἐνὸς τῶν τότε συνδαιτηριῶν του, ἐπὶ κλοπῇ καταδικασθέντος, ἐπίστησεν ἰδιαιτέρως τινὰ προσοχῇ μετ' εὐχαριστήσεως δὲ βλέπει αὐτὸν οὐ μόνον τιμῆς ζῶντα, ἀλλὰ καὶ σπουδαίως ἀσχολούμενον νὰ καλλιερῇ τὰ ἥλικόν ἄλλων. Ὡς πόσον ἤθελον ἐλαττωθῇ τὰ ἐγκλήματα ἀπὸ

τῆς Ἑλλάδος, εἰν ἤθελεν εὐτυχῆσαι αὐτὴ ν' ἀξιώθῃ ισχυρᾶς, τιμίας καὶ εἰ δυνατόν πατρικῆς Κυβερνήσεως, δυναμένης μὲν νὰ τιμωρῇ, ἔστω καὶ μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων, τοὺς κακοὺς, ἀλλὰ γνωσκέουσας ν' ἀμειβῇ συνάμα καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ ἰδίως ν' ἀναζω-
πυρῇ τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἑλλήνων.

Πρὸς κατάπαυσιν τῆς ληστείας ποτὲ οἱ Τούρκοι ἀνεσκολοπίζον ἐν μέσῃ τῇ αγορά τῶν Ἰωαννίνων ἀμέσως καὶ ἀδικάστους πάντας τοὺς συλλαμβανομένους ἐνόπλους ἢ τοὺς ἀπλῶς ἐπὶ ληστεία κα-
τηγορουμένους ἢ συκοφαντούμενους. Ὅσα δὲ πλείοτέρους ἀνεσχο-
λόπιζεν, τοσοῦτον πλείοτερον ἤξανε καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λεγομέ-
νων ληστῶν. Μόλις ὅμως συνεβούλευσε πρόξενός τις Ἀγγλὸς τὸν Τούρκον διοικητὴν ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τινὰς ἀδικη-
θέντας, καὶ τούτου ἕνεκα ἐνόπλιος περιφερομένους, καὶ νὰ περιποιη-
θῇ κατὰ τι αὐτοὺς, μόλις, λέγει, ἐξετελέσθη ἡ σωτήριος αὕτη τοῦ
Ἀγγλοῦ συμβουλὴ, καὶ ἡ ληστεία ἐξηλείφθη ὡς διὰ μαγείας.

Οἱ ἐχθρονισθεῖς βασιλεὺς Ὁθων σύστημα κυβερνητικὸν εἶχε. νὰ
ἐξευτελίῃ, ὅτε μὲν διὰ τῆς βίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἦν, διὰ
τῆς δολιότητος πάντας τοὺς χαρακτῆρας, ἐν ἀναδεκνῆνται οὕτω
ὡς σοφώτερος πάντων τῶν Ἑλλήνων. Τούτου δ' ἕνεκα ἐφ' ὅλης τῆς
βασιλείας του οὐδέποτε σχεδὸν δυστυχῶς ἐξηλείφθη καθ' ὅλοκλη-
ρίαν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος οὔτε ἡ δυσἀρεσκεία οὔτε ἡ ληστεία. Ἄ-
πας δὲ ὁ κόσμος γνωσκει ἤδη ὅτι ὁ βασιλεὺς Ὁθων ἐπὶ τοῦ Κρι-
μαϊκοῦ πολέμου ὠργάνισεν μὲν καὶ ἐπέμφεν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν τουρ-
κίαν ἑλληνικὰς ἐπαρχίας πολλὰς συμμορίας, μὴ πολὺ διαφερούσας
κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦλάχιστον τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, ἀλ-
λὰ δὲν ἐδυνήθη καὶ νὰ περιστείλῃ ταύτας, ἐπακλωθούσας μετὰ τὴν
ἀποτυχίαν· τούτου δ' ἕνεκα ἡ ληστεία ἐπλεόνασε τοσοῦτον τότε, ὥ-
στε καὶ εἰς τὰ πρόθωρα τῆς πρωτευούσας οἱ λησταὶ ἐλάττωσκον
καὶ Γάλλων τινὰ ἀξιοματικῶν. Τὸ περιστάτικόν τοῦτο καὶ τὴν λοι-
πὴν γνωστοτάτην ἥδη αἰσαν διαγεωγὴν τοῦ Ὁθωνος τότε, λαβού-
σαι ὡς ἐπιχειρήματα αἱ σύμμαχοι δυνάμεις Ἀγγλία καὶ Γαλλία ἡ-
πέλησαν σπουδαίως τὸν θρόνον του· μόλις ὅμως ἔκαμεν ὁ Ὁθων
τότε ἐκκλίσαι εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς ληστείας
καὶ αὕτη ἐξηλείφθη ὡς διὰ μαγείας. Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμ-
βουλίου ἦτο τότε ὁ νῦν πρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, εἰς
ὃν ὀφείλει πολλὰ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωμία. Ἀχ! πόσους ἥρωας προσ-
έφερε τότε οὐχὶ μόνον ἀγογγύστως, ἀλλὰ καὶ προθύμως τὸ ἑλληνι-

πὸν ἔθνος ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ θείου μόνον χάριν τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας τοῦ καὶ ἵνα σώσῃ τὸν θρόνον τοῦ ἡγεμόνος του· ἴτο ἀρὰ γε ἀληθεῖς λησται ἅπαντες οἱ τότε καταδικασθέντες καὶ ἀποκαταλιθθέντες; καὶ τίς πρῶτον ἐσπρωξεν αὐτοὺς εἰς τὴν ληστρικὸν βίον;

Ὁ ἀξιώσιμος διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μοι διηγήθη πρὸ ἡμερῶν καὶ τὸ ἐξῆς περιστατικόν· ἐξαργεῖδος τῆς τελευταίας ἐπανάστασις, πολλοὶ μὲν πρόσθεοι τῶν ξένων δυνάμεων ἐσπευσαν νὰ πέμψωσιν εἰς αὐτὸν τὰς ἐθνικὰς σημαίας των, ἵν' ἀναρτήτῃ ἐπὶ τοῦ καταστήματος πρὸς ἀποτροπὴν παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου· συνάμα δὲ οἱ φρουροῦντες τὴν τράπεζαν στρατιῶται ἀνήγγειλαν αὐτῷ ὅτι ἐπανύεν ἡ ἐντολὴ των ὁ συνετὸς διοικητὴς ἀποποιήθεις εὐγενῶς τὰς σημαίας, ἀπήντησεν εὐφροσύνῃ εἰς τοὺς φρουροὺς «ἦ· δὴ ἀρχεται ἡ ἐντολὴ, ἣν ἔχετε ὡς πολῖται.» μόνῃ ἡ ἀπάντησις αὕτη ἤρκεσε νὰ καταγοητεύσῃ τοὺς στρατιώτας, οἱτινὲς ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ διὰ τοῦ αἵματός των ἤθελαν προστατεύσει, φρονεῖν, κάλλιον παντὸς ἄλλου τὴν εὐτυχῶς οὐδέποτε ἀπειληθεῖσαν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ.

Δὲν ἀρνούμαι ὅτι ὁ πατριωτισμὸς κατ' ἅπασιν τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν εἶναι τὸ ἰσχυρότερον ἐλατήριον τῶν πατριωτικῶν αὐτῶν πράξεων· ἀλλ' ἐπίτρεψόν μοι, Βασιλεῦ, νὰ φρονῶ ὅτι ὁ πατριωτισμὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εἶναι θεῖόν τι δῶρον ἀνεκτίμητον καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἄλλην ἀρετὴν, πρὸς οὐδὲν ἕτερον ἐλατήριον παραβαλλόμενον· ὁ Ἕλλην ἔχει πατριωτισμὸν καὶ ὅτε δὲν ἔχει πατρίδα.

Κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ὅτε καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος σφαννώτατα ἐπροφέρετο ὑπὸ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀλλοεθνῶν ἐξ αὐτάδελφοι συμπολιταὶ μοι Ζωσιμάδαί, ἀφ' οὗ διὰ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς οἰκονομίας των ἐθναύρισαν ἀπειρον πλοῦτον, ἀντὶ νὰ ἐντριφῶσι· δι' αὐτῶν, συμφώνησαν ἐγγράφως μεταξὺ των τὰ ἐξῆς· νὰ μένωσι δηλαδὴ ἀγαθοὶ, νὰ ζήσωσι λιτωτάτα, ν' ἀποκλείωσι σχεδὸν τῆς περιουσίας των τοὺς συγγενεῖς των (τούτοις νὰ καταπνέωσι πάσας τὰς ὁμάς τῆς φύσεως) καὶ ἀλληλοδιαδόχως ν' ἀφιερῶσιν καὶ τὴν ζωὴν καὶ συμπᾶσαν τὴν περιουσίαν των πρὸς ἀνάστασιν τῆς πατρίδος των Ἑλλάδος. Ἀμφιβάλλω, Μεγαλειότατε, ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ ὁμοίον τούτου παράδειγμα.

Ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτήσιας ἀγώνος οἱ Ἕλληνες οὐδὲν, ὥς καὶ ἀργόμενος τοῦ λόγου μου εἶπον, εἶχον ἔτοιμον, ἵν' ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ τεσσάρων συνάμα ἰσχυρῶν καὶ πλουσιῶν τουρδικῶν κρατῶν· ἀλλ' ὅμως διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ των εἰς ἅπαντα ἐπῆρκεσαν. Εἶναι ἀπίστευτα, Μεγαλειότατε, τὰ μυθῶδη ποσά, τὰ ὅσα ποῖα μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσέφερον ἢ ἐδαπάνων οἱ Ἕλληνες τότε χάριν τοῦ πατριωτισμοῦ των, καὶ τοὶ μὴ ἔχοντες πατρίδα. Μία μόνη μικρὰ καὶ ἀγονος νῆσος ἡ Ἰδρυς, ἡ δέκα περίπου χιλιάδας κατοίκους ἔχουσα τότε, μία ἑτέρα ὀλιγανθρωποτέρα Ἰσως ταύτης, αἱ Σπέτσαι, καὶ τὰ ἡρωϊκὰ Ψαρά δι' ἰδίων των ἐξόδων ἐπὶ ἑπτὰ ὅλα ἔτη διετῶρον τρεῖς διακεκριμένους στόλους, διαφιλονεικούντας χάριν τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν πληρωμάτων των, οὐχὶ μόνον τὰς ἀκτὰς τῆς μὴ ὑπαρχούσης, ἔτι πατρίδος των, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν κυριαρχίαν τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Μία μόνη Ἑλληνίς, ἡ Μπονμπούλινα, διὰ τῆς ἀνδρείας τῆς οὐχ ἦττον, ἢ διὰ τῆς ἐλευθεριότητος, μεθ' ἧς χάριν τοῦ πατριωτισμοῦ τῆς ἐδαπάνη τὰ πλοῦτῃ της, σμικροῦ ἐδέησε νὰ λάβῃ τὴν ὑπόληψιν τῆς Σεμιράμιδος.

Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας τοῦ Ὁθωνος τί δὲν ἔκαμαν οἱ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτοῦ ἔτι τοῦ ἡγεμόνος των πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς πατρίδος των; μόλις πεισθέντες ὅτι ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος καὶ τὸ μέγα ἐθνικὸν δάνειον κακὴν κακῶς κατηνάλωκε καὶ τὰ ἐκ τῆς διαλύσεως τῶν μοναστηρίων χρήματα κατεβρόχθισε καὶ τὸν δημόσιον πλοῦτον διὰ τῶν κολάκων του εἰς βασιλικὰς ἐορτὰς καὶ εἰκοσιπενταετηρίδας κατεσώτευσεν, ἀεῖποτε δαπανῶν ὅσα εἰσέπραττεν, καὶ οὐδέποτε φροντίζων οὔτε περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, οὔτε πρὸς ἀνέγερσιν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, μόλις, λέγω, πεισθέντες οἱ Ἕλληνες, ὅτι ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος οὐδὲν διανοεῖτο νὰ πράξῃ καλὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἀνασκουμπωθέντες οὗτοι κατώρθωσαν διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ των ὅσα ἴσως ἄλλα ἔθνη καὶ ἀρχαιότερα καὶ πλουσιώτερα καὶ πολυπληθέστερα δὲν ἐδυνήθησαν ἔτι νὰ κατορθώσωσιν· ἀνῆγειραν διὰ συνεισφορῶν λαμπρὸν Πανεπιστήμιον, δύο λαμπρά ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτήρια τῶν κορασιῶν, ἐν ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων, μίαν ἀξιόλογον ἱερὰν σχολὴν, ἣν καὶ πλουσιοπρόχως ἐπρόικισαν, ἐν καλὸν νοσοκομεῖον καὶ πολλὰ ἄλλα ἐν Ἀθήναις καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους τοιαύτης φύσεως καταστήματα. Τί

δὲν εἶδύνατο νὰ πράξῃ ἕτερός τις εὐλαμπῆς ἡγεμὼν, ἐὰν ἐγίνωσκε νὰ ὠφελήθῃ ἐκ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων;

Μόλις ὁ ἐξωστὴς Ὁθων τοῖς ὑπέδειξεν, ὅτι προτίθεται κατὰ τὸ 1854 νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς πόθους τῶν, καὶ ἀμέσως οἱ Ἕλληνες τῷ ἠνέωξαν τὰ ταμεῖα τῶν καὶ τῷ παρεχώρησαν ἀφθονον πλοῦτον. Ποίαν δὲ χρῆσιν ἔκαμε τότε τοῦ πλοῦτου ἐκείνου, καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων ὁ Ὁθων, δὲν ἀπόκειται εἰς ἐμὲ νὰ ὑποδείξω εἰς τὴν Μεγαλειότητά Σου, Βασιλεῦ, γινώσκει ἤδη τοῦτο ἅπασα ἡ Εὐρώπῃ καὶ ἄρτι ἐξέδωκε τὴν ἐτιμηγορίαν τῆς σύμπασα ἡ Ἑλληνικὴ φυλῇ· ἀλλ' ὅ,τι βεβαίως θέλει ἐκπλήξῃ τὴν Μεγαλειότητά σου, Βασιλεῦ, εἶναι τὸ ἐξῆς.

Πλούσιός τις πατὴρ μονογενοὺς θυγατρίου, ὑπερ ἡγάπα περιπα-
θέστατα, καὶ σύζυγος προσφιλοτάτης συζύγου, Ἀγγλίδος μάλιστα, ἦν ἐλάτρευε διὰ τε τὰ κάλλη τῆς καὶ διὰ τὰς σπανιωτάτας ἀρετάς τῆς, ὁ αἰοδήμος Στουρνάρης, ἀποθνήσκων προύτιμος, χάριν τοῦ πατριωτισμοῦ του, ν' ἀποξενώσῃ τῆς περιουσίας τοῦ καὶ τὰ προσφιλέστατα αὐτῷ ταῦτα ὄντα. Μόλις μικρὰν τινα περιουσίαν ἐκληροδότησεν αὐτοῖς, ἢ ἀποζώσι, καὶ ταύτην μάλιστα ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὄρει τοῦ νὰ ζώσιν ἐν Ἑλλάδι· σύμπασαν δὲ τὴν λοιπὴν κολο-
σαίαν αὐτοῦ περιουσίαν ἐκληροδότησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του· καὶ ποίας πατρίδος; φεῦ! οὐχὶ βεβαίως τῆς γεννησάσης αὐτόν. Ἡ-
πεῖρου, διότι αὕτη στενάζει ἐτι ὑπὸ τὸν ζυγὸν, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Εἶναι ἀδύνατον, Βασιλεῦ, νὰ φαντασθῇ τις τὸν βυθὸν, μέχρι τοῦ ὁποίου φθάσει ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων. Ἰδίους ἡ-
μασιν εἶδον πολλοὺς Ἕλληνας ἐν Σμύρῃ, ὑποβαλλομένους μετ' ἐν-
θουσιασμοῦ εἰς τὰς μεγαλειτέρας στερήσεις, ἵνα ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς παντοειδεῖς ἀνάγκας τῶν ἐκαὶ καταφυγόντων ἐξορίστων συμπα-
τριωτῶν τῶν ἐπὶ Ὁθωνος μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναυπλίου.

Ἐλλὰ καὶ τὴν ἀνεκτίμητον ταύτην ἀρετὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρα-
κτῆρος δὲν ἄφησε κατὰ δυστυχίαν πάντῃ ἀμίαντον καὶ ἀγνήν ὁ Ὁθων· ἅμα μετὰ τὴν ἀφίξιν του ἠθέλησε νὰ διεγείρῃ δῆθεν τὸν πα-
τριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς ἀπονομῆς παρασήμων, ὡς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ὠθήσεως μέγας τις ποταμός, ἵνα εἰσβάλῃ τελευταῖον εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῖν πολλοί, οἱ θελγόμενοι εἰς τὰ παράσημα, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι, καίτοι σεβόμενοι τὰ παρ' ἄλλοις ἔθνεσιν εἰθισμένα, ἔχουσιν ὅμως ἐμφυτον τὸν πα-
τριωτισμὸν· καὶ καθὼς οὐδεμία ἀνθρώπινος δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ

ἐπιζώσῃ αὐτόν, οὕτω καὶ οὐδὲν παράσημον, οὐδὲν ὕλικόν τεκμήριον εὐγνωμοσύνης εἶναι ἀναγκαῖον ἢ ἀναζωπυρῆσθαι αὐτόν· τοῦτο δὲ εἶναι τοσοῦτον βέβαιον, καθ' ὅσον οὔτε ἐπὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν χάριν τοῦ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἑκαμῶν τὰ μεγαλείτερα ὑπὲρ τῆς πατρίδος εὐεργετήματα οἱ Ζωσιμάδαι, ὁ Βαρβάκης, ὁ Καπλάνης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὑπῆρχον τὰ ἑλληνικὰ παράσημα, οὔτε εἰς ταῦτα ἐπέδλεπον ὁ Στουρνάρης, καὶ ὁ Πλατυγένης, ὅτε ῥητῶς ἐγραφον νὰ δῇ μοσιεὺς ἢ μετὰ θάνατον ἢ διαθήκῃ των.

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Ὁ Ἕλλην εἶναι φύσει φιλομάθης καὶ εὐπαιδευτός, ἐπομένως ὁ ἥτις μὲν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐνσπείρῃ τὸν πρὸς τὴν παιδείαν ἔρωτα, ἀλλὰ μόνον νὰ τὸν καθοδηγήσῃ. Τῆς δὲ ἐμφύτου ὁρατῆς τοῦ Ἑλλήνος πρὸς τὴν παιδείαν ὑπάρχουσι μυρία ὅσα καὶ ἐκπληκτικὰ μάλιστα παραδείγματα παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις. Ὁ Κλεάνθης εἰργάζετο βαναούως τὴν νύκτα, ἵνα προσπορίηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ σπουδάζειν ἀναγκαῖα, διαρκούσης τῆς ἡμέρας. Πόσα ἄρα καὶ τοῦ Κλεάνθους ἐκπληκτικώτερα παραδείγματα ἀπαντᾷ τις καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδι! Ὁ γράφων Σοῖ τὰς λέξεις ταύτας, Βασιλεῦ, καίτοι γινώσκων ὅτι εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ εὐρωπαϊκός τις τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν μέσων, δι' ὧν ἐκπαιδεύονται καὶ εὐδοκίμοῦσι μάλιστα οἱ Ἕλληνες, ἐδύνατο ὅμως νὰ Σοὶ διηγηθῇ, πᾶμπολλα καὶ ἐκπληκτικὰ τῶ ὄντι παραδείγματα, ἂν μὴ ἐφείδετο τῶν πολυτίμων στιγμῶν Σου, καὶ οὐδ' ἦτο δυνατόν νὰ φοβῆθῃ διάψυσίν τινα, διότι προχειροτάτας καὶ ζώσας ἔχει τὰς ἀποδείξεις. Ὁ ἔρως λοιπὸν πρὸς τὴν παιδείαν εἶναι ἐμφυτός καὶ ζωηρός εἰς τοὺς Ἕλληνας· ἀλλὰ καθὼς κατὰ γενικὸν κανόνα ὅσοι ζωηρότερος εἶναι τις τοσοῦτω καὶ μεγαλειότερον ἀνάγκην ἔχει χειραγωγίας, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἵνα παρέξῃ καρποὺς ὁ ζωηρὸς αὐτῶν ἔρως πρὸς τὴν παιδείαν, ἔχει ἀνάγκην χειραγωγίας τινός.

Καὶ πρῶτον πάντων ἡ ὑπάρχουσα ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι ἔχει ἀνάγκην τελείας ἀναπλάσεως· βάσις δὲ τῆς ἀναπλάσεως ταύτης ἔστω τὸ μὲν ἡ διάδοσις τῆς κατωτέρας παιδείας καθ' ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, τὸ δὲ ἡ ἐξ ὑπ' ἀρχῆς ἀναδιοργάνωσις τῆς ὑκατέρας ἐκπαιδεύσεως. Ἴνα ἐπιτευχθῇ δὲ κάλλιον τὸ πρῶτον, πρέπει νὰ ἐκπαιδευθῇ, νὰ μισθοδοτηθῇ, καὶ νὰ βαθμολογηθῇ ὅσον ἡ

νεστὶ τάχιον ὁ κατώτερος κλήρος, καὶ νὰ συνδυασθῇ ἡ ἐκπαίδευσίς τούτου μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ λαοῦ. Οὐδεὶς τοῦ λοιποῦ νὰ χειροτονῇται ἱερεὺς, ἔστω καὶ τοῦ ἐλαχίστου χωρίου, ἂν μὴ ἔχῃ τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον σχολαρχείου· ἅμα δὲ χειροτονηθῇ καὶ λάβῃ ἐνωρίαν τινα, αὐτοδικαίως νὰ λαμβάνῃ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ὡς ἱερεὺς καὶ μισθοδοσίαν, ἀνάλογον τῆς μισθοδοσίας τοῦ δημοδιδασκάλου. Ὁ τοιοῦτος ἱερεὺς εἶναι ἀδύνατον ν' ἀγαπήσῃ ἕτερόν τι ἔργον, τοῦ πλείοτερον τοῦ δημοδιδασκάλου, ἐξ ἀνάγκης λοιπὸν θὰ διδάσκῃ καὶ τὰ τέκνα τοῦ χωρίου ἢ τῆς ἐνωρίας του· ὅπου δὲ τοῦτο δὲν συμβῇ, ἄς φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ πέμψῃ ἐπίτηδες δημοδιδασκάλον. Καὶ εὐποροῦντος μὲν τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους, ἄς λαμβάνῃ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ὁ ἱερεὺς καὶ ὡς δημοδιδάσκαλος ἐπιμίσιον, ἀνάλογον τοῦ ἡμισέως τῆς κανονισμένης μισθοδοσίας τοῦ δημοδιδασκάλου· μὴ εὐποροῦντος δὲ τοῦ ταμείου, ἄς ὑποχρεωθῶσιν οἱ δῆμοι νὰ πληρῶνῶσι τὸ ἐπιμίσιον τοῦτο. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἐπιτυχέστερος, νομίζω, τρόπος πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου· διότι καθὼς ἄχρι τοῦδε ἕκαστον χωρίον ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ἔχῃ ἓνα τοῦλάχιστον ἱερέα, οὕτω καὶ τοῦ λοιποῦ ἕκαστον χωρίον, ἔχον ἓνα τοιοῦτον ἱερέα, ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ θὰ ἔχῃ συνάμα πρόχειρον καὶ ἓνα διδάσκαλον, τὸν ὅποιον δύναται νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων τοῦ κατὰ τὰ στοιχειώδη τοῦλάχιστον γράμματα. Ἐνταῦθα δύναται τις ν' ἀντιτάξῃ τὴν σπάνιν τοιούτων ἱερέων· ἀλλὰ δὲν εἰχομεν ἄχρι τοῦδε τοιούτους ἱερεῖς, διότι δὲν εἶχον μισθὸν τινα ὠριζόμενον· μισθοδοτούμενοι δὲ τοῦ λοιποῦ, διὰ βίου μάλιστα, φρονοῦμεν ὅτι πολλοὶ θὰ προτιμῶσιν τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα. Δι' ὅσα δὲ χωρία δὲν εὐρεθῶσι τοιοῦτοι ἱερεῖς, πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν αὐτῶν μισθοδοσίαν, ἄς προκηρῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἄλλαι ἀμοιβάς. Ἐλεπτολόγησα βασιλεῦ, ἀλλ' ἦτο ἀναγκαῖον.

Πρὸς ἀνάπλασιν δὲ τῆς ἀνωτέρας παιδείας πρέπει νὰ καταργηθῶσιν ἅπαντες οἱ ἄχρι τοῦδε γενομένοι διορισμοί. Εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃς, βασιλεῦ, τὴν γενομένην ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος κατάρχησιν περὶ τοὺς διορισμοὺς διδασκάλων καὶ καθηγητῶν. Ὅσάκις ἡ Κυβέρνησις του εἶχεν ἀνάγκην ψήφων, ἠναγκάζετο ν' ἀγοράζῃ ταύτας διὰ παντὸς εἶδους νομίσματος· ἐν δὲ τῶν προχειροτέρων νομισμάτων τότε ἦτο καὶ οἱ διορισμοὶ διδασκάλων καὶ

καθηγητῶν· διὰ τοῦτο σήμερον ἔχομεν καὶ καθηγητὰς τινὰς καὶ διδασκάλους πάντη ἀρχιμμάτους, οὐδεμίαν ἐπιστήμην ἢ γλῶσσαν γινώσκοντας· ἔχομεν ἄλλους, οἵτινες καίτοι πρὸ τριάκοντα ἐτῶν διδάσκοντες, καὶ μεγίστης ὑπαρχούσης ἀνάγκης συγγραμμάτων, οὐδεμίαν ὅμως σελίδα οὔτε συνέγραψαν οὔτε μετέφρασαν· ἔχομεν τέλος καὶ καθηγητὰς, οἵτινες ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος πικρὴν σθένει εἰργάσθησαν πρὸς ὑποδούλωσιν τοῦ πανεπιστημίου καὶ πάσης τῆς παιδείας εἰς τὰς ἀνδραγαθικὰς καὶ ὀπισθοδρομικὰς διαθέσεις τοῦ ἡγεμόνος ἐκείνου· ἐκ τούτων τινὲς μὲν ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη ΟΥΔΕΝ ἐδίδαξαν· ἄλλοι δὲ, καίτοι πάνσοφοι ἀπαγγελλόμενοι, ὥσθ' ἡμῶς συνέταττον καὶ ὕμνους πρὸς ἐκθείασιν τῶν ἀρετῶν τοῦ Ὁθωνος καὶ τῆς Βιτελσβαχικῆς οἰκογενείας.

Ἡ κατάργησις λοιπὸν παντὸς διορισμοῦ εἶναι ἀναγκαιοτάτη, ἀμέσως δὲ νὰ ὀρισθῶσι τὰ προσόντα ἐκάστης ἑδρας καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου. Τινὲς δὲ τῶν ἐχόντων ἀδιαφιλονέικητα τὰ προσόντα ταῦτα νὰ σχηματίσωσιν ἐπιτροπὰς ἢ δικαστήρια, ἐνώπιον τῶν ὁποίων νὰ διαγωνισθῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες διορισμὸν καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου· οἱ δὲ ἐπιτυχάνοντες διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ νὰ κηρύττονται ἀμέσως οὐχὶ μόνον ισόβιοι, ἀλλὰ καὶ ἀμετάβητοι ἀνεπιβιβασμοῦ καὶ συγκαταθέσεώς των.

Συνάμα δὲ νὰ εἰσαχθῇ πανταχοῦ ὁ διαγωνισμὸς, νὰ κηρυχθῶσι βραβεῖα, δι' ὧν ν' ἀμειβῆται μόνη ἡ ἀρετὴ, ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἰκανότης· νὰ πεμφθῶσι νέοι εἰς τὴν Εὐρώπην, ἵνα σπουδάσωσι δαπάνῃ μὲν ἀλλὰ καὶ ἐπιτηρήσει τῆς Κυβερνήσεως κατ' ἐξοχὴν μὲν τέχνας, κατ' ἐξαιρέσειν δὲ καὶ τινὰς ἐπιστήμας καὶ ἰδίως τὰς εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν ἀναγκαιούσας, τὰς ὁποίας δυσκόλως δύναται τις νὰ σπουδάσῃ ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις. Ἐνα μόνον ἄνθρωπος εἰδικόν, ἐὰν ἐξεπαίδευεν ὁ Ὁθων καὶ καθίστα αὐτὸν ἱκανὸν νὰ ἐκμεταλλεύσῃ τὰ παντοίας φύσεως ἱαματικά ὕδατα καὶ τὰ ὀρυκτὰ τῆς Ἑλλάδος, ἤθελεν αὐξήσει ἴσως κατὰ πολλὰ ἑκατομμύρια τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους· τοῦ ἐὰν δ' ἐπρόστατευσεν εἰλικρινῶς τὰ γράμματα, ἤθελε καταστήσει ὑποτελῆ φόρον καὶ ἅπαντα τὰ πολιτισμένα ἔθνη τοῦ κόσμου· διότι οὐδεὶς καταλληλότερος τῶν Ἑλλήνων νὰ ἐκδώσῃ τοὺς ἀρχαίους Ἑλλήνας συγγραφεῖς· διὰ τῆς ἐκδόσεως δὲ τούτων οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης ὑποβάλλουσι σήμερον ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη εἰς ἀληθῆ φορολογίαν.

Παύσασον, Βασιλεῦ!· ὅτι διὰ συντόνου τινὸς μερίμνης περὶ τῶν

παιδείαν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ μορφώσῃς ἐντὸς ὀλίγου χρόνου εἰς τὸ Κράτος Σου νέους Ἀριστοτέλους, νέους Δημοσθένεις, νέους Πλάτωνα, νέους Ἱπποκράτας, νέους Φειδίας καὶ νέους Πραξιτέλους. Μὴ φοβέσῃς δὲ, ὥσπερ ὁ προκάτοχός σου, νὰ προστατεύῃς τὰς ἐπιστήμας· ὁ ἀληθῶς πεπαιδευμένος εἶναι καὶ ὁ καλλίτερος πατριώτης, πᾶς δὲ καλὸς πατριώτης εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ σέβηται τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του καὶ νὰ μὴ λατρεύῃ τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτῆς καθήμενον, ἐάν οὗτος πρῶτος δίδῃ τὸ καλὸν παράδειγμα τοῦ πρὸς τοὺς νόμους σεβασμοῦ. Εἶναι δὲ λίαν ἐσφαλμένη ἡ δοξασία τινῶν, νομίζόντων, ὅτι ἂν προστατευθῶσιν ἐν Ἑλλάδι αἱ ἐπιστήμαι, θὰ ὑπισθοδρομήσωσιν, ἢ θὰ μείνωσι στάσιμοι ἐνεκα τῆς λειψανδρίας αἱ τέχναι, ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία, ἃν ἔχει ἀπόλυτη καὶ κατεπεύγουσαν τῷ ὄντι ἀνάγκην· ἡ Ἑλλάς. Οὐδὲν ἴσως ἔπερον ἐν τῷ κόσμῳ ἔθνος ἔχει στάδιον παιδείας τοσοῦτον εὐρὺ, ὅσον τὸ Ἑλληνικόν. Ὁ Ἀγγλος, ὁ Γάλλος, ὁ Ἰταλός· καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκπαιδεύονται, ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν. Ὁ πεπαιδευμένος ὁμῶς Ἕλληνα, πλὴν τοῦ κομποπολιτικοῦ χαρακτήρος του, ἔχει καθήκον σήμερον νὰ φωτίσῃ τὴν Ἀνατολὴν καὶ νὰ κατακτήσῃ αὐτὴν διὰ τῆς παιδείας πρότερον. Ἡ δὲ κατάστασις τῆς Ἀνατολῆς δυστυχῶς εἶναι τοιαύτη σήμερον, ὥστε καὶ ἅπαντες οἱ ὑπήκοοί Σου, ἐάν ᾖσαν πεπαιδευμένοι, ἐδύναντο ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ν' ἀσχοληθῶσι μόνον διὰ τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν. Οὐδεὶς δὲ κίνδυνος ὑπάρχει νὰ στερεθῶσιν αἱ τέχναι καὶ ἡ γεωργία βραχίοναν· διότι συνήθως εἰς τὰς εὐδαιμονούσας κοινωνίας γίνεται παλίφορά τις τοῦ λαοῦ· ὅσοι πεπαιδευμένοι ἐξέρχονται, ἐκατονταπλάσιοι ταύτων ἀπαιδεύονται εἰσέρχονται, ἵνα φωτισθῶσι καὶ εὐδαιμονίσωσι.

Ἐνταῦθα ἴσως εἶναι ὁ κατάλληλος τόπος νὰ εἴπω τινὰ καὶ περὶ τῆς λοιπῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους Σου καὶ ἰδίως περὶ οἰκονομίας αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπίτρεψόν μοι, Βασιλεῦ! νὰ σοὶ εἴπω ὅτι οὐδέποτε οὔτε ἐσπούδασα οὔτε διευαχθῆν νὰ γέινω πολιτικὸς ἀνὴρ, ἢ διπλωμάτης, ἢ οἰκονομολόγος· ἐξ ἀπλοῦ πατριωτισμοῦ δρῶν μένος, παρέρως πως ἐδημοσίευσα πρὸ ἐνός ἔτους πληροφορίας τινὰς περὶ βελτιώσεως τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους, καὶ ἰδίως τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ. Τὰς πληροφορίας ταύτας συμπάρελα ἦν ἐν τῷ δευτέρῳ μου ὑπομνήματι καὶ ἀνευρεστέῃται δύναται νὰ

διέλθῃ αὐτάς ἡ Μεγαλειότης Της· ἐνταῦθα δὲ ἂς μοι ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω ὀλίγας τινὰς λέξεις περὶ φορολογικοῦ συστήματος.

Τὸ φορολογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος, Βασιλεῦ, εἶναι καταστρεπτικώτατον διὰ τε τὴν γεωργίαν, διὰ τὴν κτηνοτροφίαν, καὶ διὰ πᾶσαν οἶαν δὴ ποτε ἐν τῷ τόπῳ παραγωγὴν. Σμικρὸν τι διαφέρει τοῦ ἐπὶ τῆς Τουρκίας, κατὰ τινὰ μάλιστα εἶδη εἶναι καὶ καταπιεστικώτερον. Πλὴν δὲ τῆς Ἑλλάδος, οὐδεὶς ἄλλος ἴσως ἐν τῷ κόσμῳ τόπος ἔχει μεγαλειτέραν ἀνάγκην ἐγγωρίου παραγωγῆς καὶ μεγαλειτέραν ἐλπίδα νὰ πολλαπλασιάσῃ ταύτην, καὶ μεγαλειτέραν βεβαιότατα ν' ἀνταλλάξῃ ταύτην διὰ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ ἄλλων ἐθνῶν. Ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσιν, ἂν οὐχὶ αἱ κατὰ πρῶτον εὐφορώτεραι, τοῦλάχιστον ὅμως αἱ κατὰ ποῶν παραγωγικώτεραι γαίαι τοῦ κόσμου· ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον μας καὶ αὐτὰ τὰ κρέατά μας δυστυχῶς κατὰ μέγα μέρος ἀλλασχόθεν προσπορίζομεθα. Εἶναι δὲ ἀδύνατον ν' αὐξήσῃ ἡ ἐγγωρία παραγωγὴ, ἂν μὴ καταργηθῇ πᾶς οἷος δὲ ποτε ἐγγεῖος φόρος. Ἀλλὰ πόθεν θὰ πληρωθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὸ μέγα κενόν, ὅπερ θ' ἀφήσῃ ἡ καταργησις τοῦ φόρου τούτου; Σμικρὸν τι ἐὰν ἐγκύψῃ τις εἰς τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος, μυρίους θέλει ἀνακαλύψει τρόπους, καθ' οὓς δύναται νὰ κάμῃ μεγάλας οἰκονομίας. Σμικρὸν δὲ τι ἐὰν σπουδάσῃ καὶ ἐκμεταλλεύσῃ τοὺς ἐθνικοὺς πόρους, μυρίας δύναται ν' ἀνακαλύψῃ πηγὰς, ἀφ' ὧν δύναται ν' αὐξήσῃ μεγάλως τὸν δημόσιον πλοῦτον. Ἀλλ' ἂν οὔτε διὰ τῶν οἰκονομιῶν, οὔτε διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐθνικῶν πόρων δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀναπληρωθῇ σύμπαν τὸ ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐγγεῖου φόρου ἑλλειμμα, τότε εἶναι προτιμώτερον νὰ ἐπιβληθῇ φόρος εἰς εἶδη τινὰ τῆς πολυτελείας· διὰ τί, π. χ., νὰ μὴ πληρώσωσιν, ὥσπερ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, φόρον τινὰ οἱ καπνίζοντες; διὰ τί νὰ μὴ πληρώσωσι φόρον οἱ παλῦτιμα ἐνδύματα φοροῦντες, καὶ οἱ ἐν μεγαλοπρεπέσιν ἰδιωτικοῖς μεγάροις οἰκοῦντες; Δὲν εἶναι ἄδικον νὰ πληρώνῃ φόρον βρώτατον ὁ γεωργὸς, καὶ νὰ μὴ πληρώνῃ οὐδένα σχεδὸν φόρον ὁ τοκογλύφος;

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσι τὰ ἐλαττώρια, δι' ὧν δύναται τις νὰ κηλιεργήσῃ τὰ ὑπάρχοντα σήμερον ἐν Ἑλλάδι σπέρματα, ἐν ἀναδείξῃ ταῦτα μεγάλας ἐθνικὰς ἀρετάς. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ὑπάρχουσι καὶ σκόπελοι τινες, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐνδέχεται νὰ ναυαγήσῃ τις. Τοιοῦτοι δὲ σκόπελοι εἶναι: τέσσαρες ἡ ἐπὶ δ' εἰς τις, ἡ κα-

τάχρησις τῆς ἀνεκτικότητος τῶν Ἑλλήνων, ἡ πο-
λυτέλεια, καὶ αἱ λεγόμεναι ἐπιρροαί.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΣ.

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἐτι φημιζέται διὰ
τὴν λιτότητα καὶ ἀπλότητα τῶν ἡθῶν του. Σήμερον δὲ κατέστη
παροιμειώδης ἡ τε λιτότης καὶ ἡ οἰκονομία τῶν Ἑλλήνων. Τοιοῦ-
τον λοιπὸν ἔθνος οὐχὶ μόνον δὲν ἀνέχεται, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τὴν ἐ-
πίδειξιν, θεωρεῖ μάλιστα αὐτὴν ὡς ἀρμόζουσαν εἰς τὸν Ἀσιατικὸν
χαρακτῆρα. Ἐν δὲ τῶν αἰτίων, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπέτυχεν εὐθὺς
ἐξ ἀρχῆς ὁ Ὀθων, ἦτο καὶ ἡ ἐπίδειξις. Διὰ τὰ κάμη δὲ ταύτην
μετέφερεν ἐκ Βαυαρίας στρατεύματα, ἀρχιθαλαμηπόλους, ἀρχιῦπο-
κόμους, ἀρχιοινοχόους, αὐλάρχας, σταυλάρχας, μεγάλην κυρίαν, μι-
κρὰς κυρίας, καὶ μεγάλην ἄλλην σωρείαν ὀνομάτων, μηδεμίαν ἐντυ-
πωσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας προξενούντων. Καὶ τὰ μὲν στρατεύματα
τοῦ Ὀθωνος τοσοῦτον πολὺ ἐροδῆθησαν οἱ Ἕλληνες, ὥστε οἱ Μα-
νιάται ἀμέσως σχεδὸν μετὰ τὴν ἔλευσιν αὐτῶν ἐπανεστήσαν. Πει-
σθέντων δὲ κατ' αὐτῶν τῶν Βαυαρικῶν στρατευμάτων, οἱ ἀνδρεῖοι
Μανιάται δὲν ἠρέσθησαν μόνον νὰ τ' ἀποκρούσουν, ἀλλὰ καὶ αἰχ-
μαλωτίσαντες πολλοὺς Βαυαροὺς στρατιώτας καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ
τοὺς διατρέφουν, τοὺς ἐπώλουν κατὰ δεκάδας ἀντὶ μιᾶς ὀρμαθίδος
κρομμύων· τοῦτο θέλει φανῇ ἴσως ἀπίστευτον ἢ υπερβολικὸν εἰς τοὺς
Εὐρωπαίους, ἀλλ' ἐγγυώμεθα περὶ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας αὐτοῦ.

Τοὺς δὲ λοιποὺς τιτλοφόρους ἀξιωματικοὺς τοῦ παλατίου τοῦ
Ὀθωνος, καθ' ἐκάστην σχεδὸν περιέπιπζον οἱ Ἕλληνες ἐν τε ταῖς
ιδιαιτέραις αὐτῶν συναναστροφαῖς, ἐνίοτε μάλιστα καὶ κατὰ πρό-
σωπον, ὥσπερ τοὺς ἔβλεπον, ἐπίσημον στολὴν φέροντας. Τί δὲν ἐ-
πενόησαν, ἵνα χλευάσωσι τὴν συνήθειαν τοῦ ἡγεμόνος ἐκείνου, ὅστις
πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἤθελε νὰ φέρῃ τὰ βασιλικά αὐτοῦ παράση-
μα. Πόσον δὲν ἠγανάκτων, ὅτε τὸν ἔβλεπον ἀείποτε ἐφιππον ἢ
ἐποχοῦμενον, καὶ διὰ μεγάλης συνοδείας περφερόμενον, οὐδέποτε
δὲ πεζόν, οὐδέποτε ἀνευ βασιλικῶν παρασήμων, καὶ οὐδέποτε λι-
τῶς ἐνδεδυμένον; Πίστευον δὲ, Μεγαλειότατε, ὅτι οὐδὲν τῶν σκαν-
δάλων τούτων ἤθελε συμβῆ, ἀν' ὃ ἡγεμὼν ἐκεῖνος καὶ ἡ ἀξία αὐ-
τοῦ σύζυγος δὲν εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ κάμωσι πανταχοῦ καὶ πάν-
τοτε ἐπίδειξιν. Οὐδέποτε ἐπέτρεπον παρουσίαισιν, οὔτε εἰς αὐτοὺς
τοὺς ὑπηρετάς των, ἀνευ ἐπισήμου στολῆς.

Οι δ' Ἕλληνες ἔχουσι μὲν ὡς καὶ ἀλλαχού εἶπον τοῦτο, δημοκρατικὰς τινας ἔξεις, ἀλλ' εἶναι καὶ σφόδρα φιλότιμοι καὶ λίαν περὶ φίλους. Ὡς πόσον ἀγάλλονται, πόσον σεμνύνονται ὡς ἂν βλέπουσιν ἀλτῶς πεπαδευμένον τινὰ καὶ εὐγενῆ εὐρωπαῖον νὰ τοῖς ἐμιλῇ μετ' οἰκειότητος καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν οὔτε τῆς παιδείας του, οὔτε τῆς καταγωγῆς του, οὔτε τοῦ πλούτου του. Ὁ ἀείμνηστος λόρδος Βύρων κατέχτησε τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐδύνατο, ἐὰν ἔζη καὶ ἤθελεν, ἐν μιᾷ στιγμῇ ν' ἀναγορευθῇ καὶ βασιλεὺς αὐτῶν, διότι ἐγίνωσκεν οὐχὶ μόνον νὰ μὴ κάμῃ τὴν ἐλαχίστην ἐπίδειξιν οὔτε τῶν ἠθικῶν οὔτε τῶν φυσικῶν σπαυμένων ἀρετῶν του, ἀλλὰ καὶ τρόπον τινὰ ν' ἀποκρίπτη ταύτας. Οὐδὲν δ' ἕτερον πληγώνει τόσοι καιρίως, τὸν φιλατιμίαν καὶ τὴν φιλαυτίαν τοῦ Ἕλληρος, ὅσον ἡ ἐπίδειξις καὶ μάλιστα τῆς καταγωγῆς· τοῦτο δὲ εἶναι φυσικὸν καὶ εὐεχέγητον, διότι ὁ Ἕλληρ ὡς μικρᾶς καταγωγῆς καὶ ὅσῳ ἀμαθῆς καὶ ἂν ἦναι σήμερον, συναισθάνεται ὅμως καὶ γινώσκει κάλλιστα, ὅτι εἶναι ἀπογόνος ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρξαν τρόπον τινὰ τὰ πρωτότυπα τῆς εὐφυΐας, τῆς παιδείας, τοῦ ἥρωϊσμοῦ, τῆς εὐαισθησίας, τῆς φιλοκαλίας, τῆς καλλιτεχνίας, ἢ ἴσως καὶ αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ. Δὲν ἀνέχεται λοιπὸν νὰ τοῦ καταδεικνῇ τις καὶ μάλιστα δι' ἐπιδείξεως καταγωγῆς τὴν σημερινὴν γυμνότητά του. Καὶ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησιν ὑπάρχει τάξις τις ἀνθρώπων, ἐν ᾗ διαπρέπουσι πολλοὶ καὶ ὡς νοήμονες καὶ ὡς πεπαιδευμένοι, καὶ ὡς διὰ πολλῶν ἄλλων ἀρετῶν πεπρωκισμένοι· ἐπειδὴ ὅμως τινὲς ἐκ τῆς τάξεως ταύτης τῶν ἀνθρώπων ἐγκαυχῶνται ἐπὶ τῇ ἐκ τοῦ Φαναρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καταγωγῇ των, αὐτοκαλοῦμενοι Φαναριῶται, μόνον, λέγω, διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι ἀντιδραστικοί.

Μακρὰν λοιπὸν πάσης πομπῆς καὶ πάσης ἐπιδείξεως, Μεγαλειώτατε! Οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχεις μεγάλης ἀκολουθίας καὶ μάλιστα ξενικῶν στρατευμάτων, οὐδεμίαν ἀνάγκην στολῆς ἐπισήμου ἔχει ἡ ἀκολουθία σου, ἵνα ἐπιβάλλῃ σέβας εἰς τοὺς Ἕλληνας. Τέχνας μόνον ὅσας δύνασαι πλεονέτερας μετέφερον ἐκ τῆς Δύσεως, καὶ τὸ πολὺ πολὺ ἓνα οικονομολόγον, ἵνα διδῇ διὰ μιᾶς καὶ ὑποδείξῃ εἰς τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα καὶ εἰς τὴν Κυβερνήσιν Της τὸν καταλληλότερον καὶ συντομώτερον τρόπον, δι' οὗ δύναται τις νὰ ἐκμεταλλεύσῃ ἅπαντας τοὺς παντοειδεῖς καὶ πλουσιωτάτους πό-

ρους τοῦ Κράτους. Εἶναι δὲ ἀδύνατον, φρονῶ, νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ κόσμῳ πολλὰ ἄλλα Κράτη, ἔχοντα τόσους πλουσίους ἐθνικοὺς πόρους, ὅσους τὸ Ἑλληνικόν, ἀλλ' ὁμῶς ἅπαντες οἱ πόροι οὗτοι ἔμειναν ἄχρι τοῦδε νεκροὶ καὶ τεθαμμένοι εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Ἴνα δὲ ἐνοήσῃ τοῦτο κάλλιον ἡ Μεγαλειότης Της, ἃς μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναφέρω τὸ ἐξῆς. Ἐκαστον στρέμμα γῆς ἐν Ἀγγλίᾳ, δίδει κατὰ μέσον ὅρον (λογιζομένης ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς) δέκα καὶ τεσσαρῶν φράγκων καθαρὸν ἐτήσιον εἰσόδημα. Ἐκαστον δὲ στρέμμα γῆς ἐν Ἑλλάδι ἀποφέρει μόνον δύο φράγκων καθαρὸν ἐτήσιον εἰσόδημα. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ διὰ τῆς τέχνης μόνον γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ γεννήματα καὶ γεώμηλα καὶ χόρτα ἀφθονα· ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι καὶ φυσικῶς γίνονται ἀξιόλογον καὶ ἀφθονον ἔλαιον, καὶ πολλὴ καὶ ἀρίστη Κορινθιακὴ σταφίς, καὶ ἀφθονώτατοι οἶνοι, καὶ κικίδια (βελανίδια) καὶ σῦκα πολλὰ, καὶ μαλλία, καὶ τυρὸς οὐκ ὀλίγος, καὶ μέταξα καὶ προϊόντα ἄλλα πολλὰ καὶ οὐ τῆς τυχεύσεως ἕξιας.

Διὰ νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν ὁμοῦς εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον οἱ πόροι οὗτοι τοῦ Κράτους, ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη κατεπαίγουσα ν' ἀνορθωθῇ ἡ δυστυχῶς ἐπὶ Ὀθωνὸς πολὺ ἐκπεσοῦσα δημοσία πᾶσις. Διὰ ν' ἀνορθωθῇ δὲ αὕτη, ἀνάγκη καὶ καθήκον εἶναι ν' ἀναγνωρισθῶσι τὰ τε παλαιὰ, τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ξένα, καὶ τὰ νέα, τὰ ἐπὶ Κυβερνήτου χρέη τοῦ Κράτους, καὶ νὰ κανονισθῇ ὁριστικῶς ἡ ἀπότισις ἀπάντων τούτων. Μὴ σὲ ἐκπλήξῃ, Βασιλεῦ! τὸ μέγεθος αὐτῶν πρῶτον μὲν διότι τὸ Κράτος Σου ἔχει, οὐς εἶπον, ἀνεκμεταλλεύτους πολλοὺς καὶ πλουσιωτάτους πόρους· δεύτερον δὲ, διότι διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ ἀπίστευτα δύναται τις νὰ διαπράξῃ καὶ τρίτον διότι οὔτε οἱ ἰδιῶται δανείσται τῆς Ἑλλάδος, οὔτε αἱ προστάτιδες καὶ ἐγγυήτραι Δυνάμεις θὰ καταδεχθῶσι ν' ἀπαιτήσωσι μεγάλα καὶ πολλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπὸ τοῦ μικροῦ καὶ μὴ πλουσίου Κράτους Σου.

Ἄλλως γινώσκεις, Βασιλεῦ, ὅτι οἱ δανείσται τοῦ παλαιοῦ δανείου ἐδάκισαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς ὅλης Ἑλλάδος, μάλις δὲ τὸ πεμπτημόριον αὐτῆς ἡλευθερώθη, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον τὸ πεμπτημόριον τοῦτο νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν εἰσέτι στεναζουσῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν. Παραξενεράπη κατὰ τι τοῦ προκειμένου θέματος, Βασιλεῦ! ἀλλ' ἦτο ἀναγκαῖον, διότι ἐλυτρώνησα νὰ εἶπω τὰ δέοντα ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἀρχαία τις παροιμία λέγει, ὅτι διὰ τὴν ἀπατηθῆ εἰς Γενοβέζος ἀπατοῦνται τρεῖς Ἑβραῖοι, διὰ τὴν ἀπατηθῆ ὅμως εἰς Ἑλλήν ἀπατοῦνται ἑπτὰ Γενοβέζοι. Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος μόνον ἐπὶ νοσημοσύνη τῷ ὄντι δὲν δύναται τις νὰ ἐλέγῃ δικαίως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι πολλάκις ἀνέχεται μεγάλως, καὶ προσποιεῖται μάλιστα διὰ τῆς ἀνοχῆς του, ὅτι ἀδιαφορεῖ οὐδέποτε ὅμως ἀπατᾶται καὶ οὐδέποτε ἀδιαφορεῖ, οὔτε ὅταν προσποιεῖται ἀδιαφορίαν. Τοῦτο γινώσκων καλῶς καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος τῶν Συρακουσίων, τότε μόνον διέταξε νὰ μετασθῇ ἡ κατὰ τῶν ὑπηκόων του Ἑλλήνων τυραννία, ὅτε ἔμαθεν, ὅτι οὗτοι ἠπυγάζουσι καὶ προσποιῶνται ἀδιαφορίαν διὰ τὰ παθήματά των. Τὸ διδακτικὸν τοῦτο μᾶθημα τοῦ Διονυσίου, ἔκ ἐλαμβάνον πρὸ ὀφθαλμῶν ὁ τε Ὅθων καὶ ὅσοι κατὰ καιροὺς κατεχράσθησαν τῆς προσποιητῆς ἀδιαφορίας τῶν Ἑλλήνων, οὔτε ἐκεῖνος ἤθελε πάθει τελευταῖον, ὅσα ἔπαθεν, οὔτε οὗτοι ἤθελον ἀπολέσει ἀδίκως ἴσως ἐν τῇ Ἀνατολῇ μέγα μέρος τῆς ἐπιβροχῆς των, οὔτε ἄλλοι ἀνευ τῆς ἐλαχίστης προσπάθειάς ἤθελον κερδίσει ὅσα ἐκέρδιζαν.

Εὐθὺς σχεδὸν ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος οἱ Ἕλληνες διὰ διαφορῶν νομίμων μέσων ἐδείκνυν ἀείποτε τὴν δυσἀρέσκειάν των κατὰ τῆς ἀντεθνικῆς διαγωγῆς του· οὗτος ὅμως, ἐπειδὴ τὸν ἠνέχοντο, καὶ ἐνόησε μάλιστα προσεποιεῖντο ἀδιαφορίαν, διὰ τοῦτο ἀείποτε κατεχράτο πλείοτερον τῆς ἀνεκτικότητος τῶν Ἑλλήνων· Ἐπὶ τέλους ὅμως ἐπέισθη καὶ οὗτος, φρονῶν, ὅτι αἱ Ἕλληνες ἀνέχονται μὲν, ἀλλ' οὔτε πράγματι ἀδιαφοροῦσιν, οὔτε ἀπατῶνται.

Δύο μεγάλαι τῆς Εὐρώπης δυνάμεις ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία διὰ τῶν ἀπείρων εὐεργετημάτων των ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπέκτησαν ἀδιαφιλονίκητα ἐν αὐτῷ δικαιώματα εὐγνωμοσύνης. Ἐπειδὴ ὅμως τινὲς τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πρακτόρων τῶν δυνάμεων τούτων κατεχράσθησαν μεγάλως τῆς ἀνοχῆς τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαῶν, προσπαθοῦντες νὰ πέμψωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν παράδεισον, οἱ μὲν διὰ τῆς ὀρθοδοξίας, οἱ δὲ διὰ τῆς παπικῆς προπαγάνδας, διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις αὗται ἀπώλεσαν κατὰ δυστυχίαν μέγα μέρος τῆς συμπαθείας τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν. Ὡς ἐγίνωσκον οἱ λαοὶ καὶ

οἱ πεφωτισμένοι ἡγεμόνες τῶν δυνάμεων τούτων πόσον καλὴν προξενούσιν οἱ πράκτορές των εἰς τὴν Ἀνατολὴν διὰ τῆς προπαγάνδας, ἡ θέλον ἀποσκορακίσει καθ' ὁλοκληρίαν τὸ πάντῃ ἄχρηστον τοῦτο εἰς τε τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν ὅπλον. Τὸ κακὸν ὅμως εἶναι ὅτι ἅπαντες ἐξαπατῶνται ἐκ τῆς ἀνοχῆς τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν, καὶ σπαινίως κατὰ δυστυχίαν ὠφελούνται ἐκ τε τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς συγχρόνου ἱστορίας. Μετὰ τὸν Νικαιμεθανισμόν κατώρθωσέ τις ποτὲ ἐν τῇ Ἀνατολῇ μέγα τι διὰ τῆς θρησκείας; Τί σημαίνει ἐὰν Φλέροι τινὲς ἢ Ἱεροσολίται ἢ ἀδελφοὶ τοῦ ἐλέους, π. χ., ἀδιαφορούσης τῆς τε χριστιανικῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προσηλυτίζωσιν ἐνάτε εἰς τὸν παπισμὸν ὀλίγους τινὰς ὀρθοδόξους; θὰ πληρώσωσιν ἄρα γε δι' αὐτῶν τὸν παράδεισον; θὰ κερδίσωσιν ἄρα γε δι' αὐτῶν τὴν Ἀνατολὴν; Τί σημαίνει ἐὰν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἀκούωσιν οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ χριστιανοὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ εἰς τὴν Σλαβικὴν γλῶσσαν; θὰ παρστήσωσιν ἄρα γε διὰ ταύτης μᾶλλον ἢ δι' ἐκείνης ἐντονώτερον τὰ δικαιώματά των, ὅταν ἦκαί ἀμαθεῖς; Αἱ κοινωνίαι κατ' εὐτυχίαν σήμερον ὠρίμασαν, ἡ Ἀνατολὴ μάλιστα ὠρίμασε πλείοτερον ἴσως, ἢ ὅσον τινὲς φαντάζονται· οἱ δ' ἐναὐτῇ χριστιανοὶ, καίτοι μὴ ὀλιγωροῦντες καὶ περὶ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας, κυρίως ὅμως ἀσχολοῦνται πῶς νὰ σώσωσι τὰ σώματα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δουλείας, ἀπὸ τῆς βρβαρότητος καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαθείας. Περὶ τούτων λοιπὸν μόνον ἂς φροντίζωσιν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολιτικοὶ τε καὶ θρησκευτικοὶ πράκτορες πασῶν τῶν δυνάμεων, ἂν εἰλικρινῶς ἀγαπῶσι τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἂς μὴ καταχρῶνται τῆς ἀνοχῆς τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν.

Ἵνα πεισθῶσι δὲ οἱ τυχὸν ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν λόγων μου, ἂς λάβωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ τελευταῖα ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμβάντα. Πάμπολλοι βεβαίως Ἕλληνες καὶ ἀταρμικῶς εὐπρηγέτησαν πρὸ τοῦ ἀγῶνος ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας, διότι ἐν αὐτῇ σχεδὸν μόνῃ εὗρισκον ἄσυλον ὁσάκις κατεδιώκοντο ὑπὸ τῶν Τούρκων· ἅπαν δὲ τὸ πλῆρμα τῶν ὀρθοδόξων δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι πολλὰκις ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἐπροστατεύθη ἡ θρησκεία του, ὁσάκις ὑπελείτο ὑπὸ τῆς Τουρκίας· οἱ πλείστοι δὲ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι πεπαιδευμένων, εἰς τὴν Γαλλίαν βεβαίως ὀφείλουσι τὰς γνώσεις των, διότι ἐν τοῖς εκπαιδευτικοῖς καταστήμασιν αὐτῆς ἢ καθ' ὁλοκληρίαν ἐξεπαιδεύθησαν ἢ ἐν μέρει ἐτελειοποιήθησαν. Τούτων ἕνεκα ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔσεται αἰωνίως ἀνεξ-

λείπτως ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτοῦ ὑπὲρ τε τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν δυνάμεων Γαλλίας καὶ Ῥωσίας. Προκειμένου ὅμως λόγου, περὶ ἐκλογῆς βασιλείας τῶν, οἱ Ἕλληνες πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἰδιαζόντως ἐτράπησαν, διότι μόνον οἱ τοῦ Ἀγγλικοῦ θρησκευματος ἐν τῇ Ἀνατολῇ πράκτορες, οὐδέποτε σχεδὸν κατεχράσθησαν τῆς ἀνοχῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ μένον οἱ Ἀγγλοὶ καίτοι μὴ ἀδιαφοροῦντες περὶ τοῦ θρησκευματός των, προσπαθοῦσιν ὅμως, ὅσον δύνανται περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐημερίας τῶν ἄλλων.

Οὐδεμία λοιπὸν κατάχρησις τῆς ἀνοχῆς τῶν Ἑλλήνων πρέπει νὰ γείνη, Βασιλεῦ, οὔτε περὶ τὸ θρησκεῖμα, οὔτε περὶ τὸ πολίτευμα, διότι ὅσον ἀνεκτικοὶ εἶναι οὗτοι, τοσοῦτον καὶ ζηλότυποι· ἄλλως τε φυσικὸν εἶναι εἰς ἕκαστον φιλότιμον λαὸν νὰ γίνηται κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἐπίμονος, ἐνίοτε μάλιστα καὶ φανατικὸς εἰς τε τὰς πολιτικὰς καὶ εἰς τὰς θρησκευτικὰς αὐτοῦ δοξασίας, καθ' ὅσον πλεῖστον ἐνοεῖ ὅτι ἄλλος τις, καταχρώμενος τῆς ἀνοχῆς του, ἐπιβουλεύεται ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον προσπχεῖ νὰ ἐκμεταλλεῖται αὐτάς.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ.

Εἴ καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἡ πολυτέλεια εἶναι βεβαίως ἡ μεγαλειτέρα μάστιξ, ἡ μαστίζουσα καὶ Κράτη καὶ κοινωνίας καὶ ἄτομα, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὅμως ἔθνος κατὰ τὴν παρούσαν μάλιστα ἐποχὴν ἡ μάστιξ τῆς πολυτελείας εἶναι ἀλεθροτάτη· ἐνδέχεται νὰ φέρῃ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ, ἂν μὴ ἐγκαίρως ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια. Ὁ Ἕλλην πᾶν ὅ,τι εἶχε τὸ ἀπώλεσεν ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος. Μόνον τῆς ἐρημωθείσης γῆς καὶ τῶν τάφων τῶν πατέρων του ἔμεινε κύριος· τούτου δὲ ἕνεκα δὲν εἶναι μὲν σήμερον αὐτὸ ἐκτῆμων οὔτε πένης, οὐδεμίαν ὅμως δαπάνην ματαιὰν δύναται ἢ πρέπει νὰ κάμῃ· διότι ἐπὶ τῆς τριακονταετοῦς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, οὐχὶ μόνον δὲν ἐδυνήθη ν' ἀναλάβῃ, ἀλλ' ἕνεκα τῆς συστηματικῶς ἐνεργουμένης διὰ τε τῆς πολυτελείας καὶ δι' ἄλλων ἀνηθίκων μέσων διαφθορᾶς τῶν χαρακτήρων, ὑπέστη βλάβας, ἠθικὰς μάλιστα πολὺ μεγαλειτέρας τῶν ὑλικῶν, καὶ ἀσυγκρίτως χείρονας τῶν ἐπὶ τῆς δουλείας του.

Σήμερον λοιπὸν, Μεγαλειότατε, ἐπὶ τῆς βασιλείας Σου, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ τὰς τε ἠθικὰς καὶ τὰς ὑλικὰς ζημίας, ὅσας ὑπέστη ἐπὶ τε τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ ἐπὶ τῆς

βικολίας τῶν Ὁθῶνος. Προσφορώτατα δὲ πρὸς τοῦτο μέσα εἶναι ἡ λιτότης καὶ ἡ οἰκονομία· κατ' εὐτυχίαν δὲ τὰ μέσα ταῦτα οὐχὶ μόνον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ἀλλ' εἶναι τρόπον τινὰ καὶ ἐμφυτα. Ὅσον μεγαλοπρεπεῖς ἦσαν τῷ ὄντι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου των, πανταχοῦ τῶν ἀποικιῶν καὶ τῆς κυριαρχίας αὐτῶν ἀνεγείροντες μεγαλοπρεπεστάτους ναοὺς καὶ δημόσια κταστήματα, τοσοῦτον λιτώτατοι καὶ ἀφελέστατοι ἦσαν περὶ τὸν ἰδιωτικὸν βίον των. Πολλαχοῦ ἀπαντᾷ τις οὐχὶ μόνον περιγραφάς, ἀλλὰ καὶ λείψανα αἰώνα τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Ἑλλήνων μεγαλείου, οὐδὲν ὅμως ἔχουσιν ὑπάρχει καὶ οὐδεμία περιγραφή σώζεται οὔτε τῶν παλατιῶν τοῦ Ἀχιλλέως ἢ τῶν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, οὔτε τῶν ἰδιωτικῶν οἰκῶν τοῦ Περικλέους ἢ Θεμιστοκλέους, οὔτε τῶν ἐνδυμάτων τοῦ Σόλωνος ἢ τοῦ Λυκούργου. Ἐάν δέ που συγγραφεὺς τις μνημονεύῃ καὶ τούτων, εὐθὺς ὁ ἀναγκάσθης θαυμάζει τὴν λιτότητα καὶ ἀφέλειαν, μεθ' ὧν ἔζων οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπὶ αἰῶνας θαυμάζονται καὶ οὐδέποτε θὰ λησμονηθῶσιν.

Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι αὐτὲ ἡ φιλοκαλία οὔτε τὰ μέσα ἔλειπον ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἵνα ἀγαπήσωσι τὴν πολυτέλειαν, ἐάν ἦσαν μάταιοι· διότι ἀμφιβάλλω, ἐάν ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ μεγαλοπρεπέστερον καὶ φιλοκαλέστερον ἔργον τοῦ Παρθενῶνος, καὶ δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ πιστεύσω, ὅτι ὁ Περικλῆς, ὁ δαπανήσας τοὺς θησαυροὺς τῶν συμμάχων τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀνέγερσιν αὐτοῦ, ἢ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ κατακτήσας τὴν Ἀσίαν μετὰ δύο μυριάδας Μακεδόνων, ἐστεροῦντο τῶν μέσων, ἵνα ἀποδυθῶσιν εἰς τὴν πολυτέλειαν.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονηθῇ ὅτι καὶ ὁ Φωκίων ὁ μέγας στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων « ἕνα εἶχε τρίβωνα » ὁσάκις δὲ ἐπλυνε τοῦτον, ἠναγκάζετο νὰ οἰκουρῇ, καὶ ὅτι καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Ἐπαμεινώνδα πολλάκις καὶ λάχανα συνέλεγε μετὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτῆς ὀθβαίων καὶ εἰς τὴν βρύσιν ἐπλυνεν.

Οἱ Ἕλληνες λοιπὸν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἦσαν λιτοὶ, κατὰ δὲ τοὺς πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἠναγκάσθησαν νὰ γίνωσι λιτώτεροι· ἐνεκα τῆς τυραννίας, ἣν ὑπέστησαν. Θάνον τὸν Κανακάρην, τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ φρούραρχος Κορίνθου εὗρε τιγανίζοντα ὡς, καὶ ἐτομαάζοντα ἰδίαις χερσὶ τὸ λιτώτατον δειπνον, ὅτε τῷ ἀνήγγειλεν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος τὴν ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Δράμαλι ἐγ-

κατέλειπεν τῆς Ἀκροκορίνθου· ρόνον δὲ ὁ ἀμαχάτει ἐγκαταλιπὼν τὴν θέσιν τοῦ φρούραρχος γινώσκει τὴν τύχην τῶν ὤων ἐκεῖνων μετὰ τοιοῦτον ἔκλουσμα. Ὁ δὲ Κολοκοτρώνης, ὁ μέγας στρατάρχης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος, καὶ ὁ στρατηγὸς Νικήτας, ὁ ἐπικληθεὶς Τυρκοφάγος, σπανίως, λέγεται, μετεχειρίζοντο ἵππους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν, ἀλλ' ἢ τοὺς ἰδίους τῶν πόδας, ἢ, ὅταν μὲ τούτους δὲν ἐπῆρχουν, μετεχειρίζοντο ἡμίονους, ἵνα ἀποφύγῃσι πᾶσαν ἐπίδειξιν καὶ τίς τῶν Ἑλλήνων ἐγνώσκει πρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἐστιλβώμενα χειρόκτια, τὰ εὐώδη χρίσματα τῆς κόμης, τὰς ἐπισήμους καὶ ἡμιεπισήμους στολὰς, τὰς βασιλικὰς ἑορτὰς καὶ παρεόρτια, τὰς βασιλικὰς γαμπλιετηρίδας καὶ γεννεθλιετηρίδας, καὶ εἰκοσιπενταετηρίδας καὶ τοσαύτας ἄλλας ἀλλοχοτοῦς αὐλικὰς ἐθιμοταξίας, μὲ τὰς ὁποίας μόνας ἐπροίκισε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἡ βασιλεία τοῦ Ὁθωνος; καὶ τίς ποτε τῶν Ἑλλήνων κατεδέχτο πρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ χρεώνηται, ἵνα κάμῃ τὴν σύγγεν του εὐπαρουσίαστον εἰς τὴν μεγάλην κυρίαν τῆς Αὐλῆς, ἢ εἰς τοὺς βασιλικούς χορούς; καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι βασιλείαν πρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲν εἶχον οἱ Ἕλληνες, δὲν ἐστεροῦντο ὅμως οὔτε πλούτου οὔτε ἄλλων εὐκαιριῶν, ἵνα ἐπιδείξῃσι διὰ τῆς πολυτελείας τὴν ματαιότητά των, ἂν ἀληθῶς ᾔσαν μάταιοι· ἀλλὰ μὲ ὅλα τὰ μυθώδη πλούτη, τὰ ὁποῖα ἐδαπάνησεν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος Λάζαρος, ὁ Κουντουριώτης δὲν κατεδέχθη οὔτε τὴν ἐνδοξασίαν του ν' ἀλλάξῃ, καίτοι δὲ πολλὰ ἔτα ζήσας καὶ γερούσιαστῆς μάλιστα διορισθεὶς ἐπὶ Ὁθωνος, οὐδέποτε ὅμως συγκατετέθη οὐδ' ἀπαξ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν πολυτελεσιτάτην αὐτοῦ Αὐλὴν. Ὡς πόσον διδασκαλικώτατον θὰ ᾔτο τὸ πρακτικὸν τοῦτο μᾶθημα τοῦ νέου Κάτωνος τῆς Ἑλλάδος διὰ πολλοὺς τῶν συμπατριωτῶν μου Ἑλλήνων, ἂν μὴ ἐβιάζοντο οὗτοι νὰ γείνωσιν αὐλικοὶ καὶ νὰ παρουρίσκωνται εἰς τοὺς βασιλικούς χορούς.

Οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων θὰ σοὶ ἀρνήσῃ ποτε, Βασιλεῦ, πᾶσαν οἶαν δὴ ποτε ἐντιμον ὑπηρεσίαν εἴτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος του εἴτε ὑπὲρ τῆς Μεγαλειότητός Σου. Πρόσεξον ὅμως πολὺ νὰ ἐκρίζωσῃς ἀπὸ πολλῶν ἐξ αὐτῶν διὰ τῆς λιτότητος καὶ ἀφελείας κακὰς τινας ἕξεις, μὲ τὰς ὁποίας τοὺς ἐπροίκισεν ὁ Ὁθων.

Οἱ Ἕλληνες ὡς φύσει δημοκράται εἶναι καὶ εὐτράπελοι· ἀγαπῶσι τὰς συναναστροφὰς καὶ δὲν ἀποφεύγουσι τὰς διασκεδάσεις· γινώσκουσι κάλλιστα νὰ προσφέρωσι τὸ ἀντήκον σέβας εἰς τὴν ἀξίαν, εἰς

τὴν ἀρετὴν, εἰς τὴν παιδείαν καὶ εἰς τὴν ἱκανότητα, αἵτινες ἅπαν
τελοῦσι τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον παντὸς ἀνθρώπου, καὶ δὲν ἔχουσιν
ἀνάγκην νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ ὁ σεβασμὸς οὔτε διὰ τίτλων οὔτε
διὰ παρρησιῶν, οὔτε διὰ πολυτελῶν ἐνδυμάτων θέλεις νὰ ὠφελη-
σαι ἐκ τῶν πρακτικῶν γνώσεων τῶν Ἑλλήνων; ἀποφευγε ὅσον δύ-
νασαι τοὺς ἐπισήμους χοροὺς καὶ τελετὰς καὶ παρουσιάσεις, καὶ
προκάλει ὅσον ἐνεσι πλειοτέρας ἰδιαιτέρας συναναστροφάς ἐκ διαφό-
ρων τάξεων ἀνδρῶν, προσπάθει δὲ πάντοτε νὰ εὐρίσκωσι Σέ τε καὶ
τὴν Βασίλισσαν, εἰ δυνατόν, λιτώτερον τῶν ὑπηκόων Σου ἐνδεδυ-
μένους· τότε μόνον σοὶ ἀνοίγει ὅλην τὴν καρδίαν τοῦ ὁ Ἕλλην, τό-
τε μόνον δύνασαι νὰ ὠφεληθῇς ἐκ τῶν πρακτικῶν γνώσεων τοῦ
ἕως μοι ἐπιτραπῇ δὲ νὰ προσθέσω ἐνταῦθα ὅτι αἱ πρακτικαὶ γνώ-
σεις τοῦ Ἑλλήνος δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητοι· ἤκουσέ ποτε ἡ Μεγα-
λειότης Της περὶ τινος βαθυπλούτου Σίνα, τοῦ πλουσιωτέρου ἴσως
ἐν τῷ κόσμῳ πολίτου, περὶ τινος Ῥάλλη, περὶ τινος Σκαρμαγκᾶ,
περὶ τινος Ῥοδοκανάκη καὶ περὶ τινος Βερναρδάκη, οἵτινες διαχει-
ρίζονται σήμερον σὺμπαν σχεδὸν τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀνατολῆς καὶ
μέγα μέρος τοῦ ἐμπορίου τῆς Δύσεως; Ἑλληνες εἶναι οὗτοι· ἅπαν-
τες σχεδὸν ὑπῆκοοι Σου· γινώσκεις τινὸς τούτων τὴν ἱστορίαν καὶ
τὴν καταγωγὴν; θὰ ἐκπλαγῇς βεβαίως, ὅταν τὴν μάθῃς. Οἱ πλεῖ-
στοι τούτων πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἦσαν πένητες καὶ ἄσημοι· σήμερον
δὲ λατρεύονται καὶ θανεῖσθαι βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων καὶ με-
γάλων ἐν τῷ κόσμῳ Δυνάμεων. Τοιούτων λοιπὸν ὑπηκόων Σου αἱ
πρακτικαὶ γνώσεις οὔτε ἀνωφελεῖς θ' ἀποδεικνύσιν οὔτε ὀχληραί,
ἐλπίζω, εἰς τὰς βασιλικὰς ἀκοάς Σου. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἄλλοι ἡγε-
μόνες ἀρέσκονται μᾶλλον εἰς τὰς πρακτικὰς γνώσεις τῶν μεγάλων
στρατηγῶν καὶ ναυάρχων τῶν ἢ τῶν μεγάλων ἐν τῷ κόσμῳ διπλω-
ματῶν, οὐδ' εἰς τὴν Μεγαλειότητά Σου εὐχομαι νὰ μεριμνᾷς πάν-
τοτε μόνον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐδαιμονίας τοῦ Κράτους Σου· ἄλ-
λ' ὅπως σήμερον ἔχουσι τὰ τοῦ Κράτους Σου, ἐγὼ τοῦλάχιστον ἡ-
θελον εὐχθῆθαι εἰς τὴν Μεγαλειότητά Σου ἂν οὐχὶ ἄλλο, τοῦλächισ-
τον ὅμως τὸ τῶν ἀρχαίων προγόνων μου σοφὸν ἀπόφθεγμα «Σπεῦ-
δε βραδέως.»

Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐν τῇ Αὐλῇ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότη-
τος πολυτέλεια, τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀποφύγῃς ὡς πάντῃ ἀχρη-
στον εἰς τὴν Μεγαλειότητά Σου καὶ καταστρεπτικωτάτην εἰς τοὺς
ὑπηκόους Σου· ἀλλὰ πρέπει κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν ν' ἀποφύγῃς καὶ

πᾶσαν ἄλλην πάσης οἷας δὲ ποτε φύσεως πολυτελείαν, καὶ γὰρ πο-
λεμῆσης μάλιστα αὐτὴν εἰς εἰς δὲ ποτε κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἂν
τὴν ἀπαντήσης.

Κατὰ δυστυχίαν μᾶς δὲ οἱ διδάσκαλοι μᾶς Βαυαρὸι μᾶς ἐπρόι-
κισαν μὲ πολλῶν εἰδῶν πολυτελείας· μία δὲ τῶν ὀλεθριῶν πολυτε-
λειῶν εἰς τὸ Κράτος Σου εἶναι καὶ ἡ πολυτελεία ἡ ἡ πληθὺς τῶν
ὑπαλλήλων· ἀλλὰ περὶ τῆς πολυτελείας ταύτης ἐπίτρεφόν μοι νὰ
Σοὶ εἴπω προφορικῶς τὴν κρίσιν μου, ἂν ποτε μὲ ἀξιώσης παρου-
σιάσεως, ἢ τοῦλάχιστον νὰ δημοσιεύσω αὐτὴν βραδύτερον· ἤδη δὲ
ὁ καιρὸς ἐπείγει νὰ εἴπω τινὰ ἐτι περὶ ἄλλου εἶδους πολυτελείας.
Ὁ προκάτοχος Σου, εἶπον καὶ ἀνωτέρω, οὐδέποτε σχεδὸν περιεπά-
τει πεζός, εἰς οὐδὲν ποτε κατάστημα δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν εἰσῆλ-
θεν ἄνευ προηγουμένης πομπῆς καὶ παρατάξεως, ἀμφιβάλλω δὲ ἂν
καὶ ἐν τῇ κλίνῃ του ἐκοιμήθη ποτὲ ἄνευ τῶν βασιλικῶν παρασῆ-
μων· τὸ εἶδος δὲ τοῦτο τῆς πολυτελείας καὶ τὴν ὑγειάν αὐτοῦ
καιρίως ἐβλάψε καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ του τὸν ἀπεμάκρυνεν εἰς τοσοῦτον
βαθμὸν, ὥστε ἐπὶ τέλους τὴν νύκτα τῆς 10]22 Ὀβρίου ἐγένετο
τὸ διαζύγιον. Καὶ τὸ εἶδος λοιπὸν τοῦτο τῆς πολυτελείας προσ-
πάθησε Μεγαλειότατε ν' ἀποφύγῃς ὡς τὴν ὀλεθριωτέραν πανώλην,
ὡς ἂν ἐγίνωσκον οἱ ἡγεμόνες πόσον εὐεργετικοὶ γίνονται εἰς τὰς
κοινωνίας, ὅταν αἶφνης εἰσέρχωνται, ὡς πολῖται ἐνδεδυμένοι, νῦν
μὲν εἰς τὴν παράδοσιν ἐνὸς καθηγητοῦ, νῦν δὲ εἰς τὸ ἐργαστήριον
ἐνὸς τεχνίτου, ἄλλοτε εἰς ἐν νοσοκομεῖον, ἄλλοτε εἰς ἐν ἀγροκή-
πιον, ἄλλοτε εἰς τὸ γραφεῖον ἐνὸς ὑπουργοῦ ἢ νομάρχου, ἄλλοτε
εἰς ἓνα στρατῶνα καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ ἐκροατήριον ἐνὸς δικαστηρίου,
ἐὰν ἐγίνωσκον, λέγω, οἱ ἡγεμόνες πόσον εὐεργετικοὶ γίνονται, οὕτω
πράττοντες, ἤθελον παρακαλέσει τὸν Θεὸν νὰ μὴ κινή, θεὸν ἐνεστὶ, τὰς
ἡμέρας, ἵνα δαπανῶσιν αὐτὰς εἰς τοιαύτης φύσεως εὐεργετήματα.
Οὐδὲν τούτου συντελεστικώτερον τῷ ὄντι, Μεγαλειότατε, ἵνα κατα-
κτῇς τὰς καρδίας πάντων τῶν ὑπηκόων Σου, καὶ ἵνα διὰ μόνης τῆς
παρουσίας Σου συντελέσῃς τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόδον τῶν τεχνῶν,
τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς γεωργίας. Παρ' ἀξιοπιάτου πηγῆς ἔμαθον,
ὅτι ὁ ἀναμφοφωτὴς τῆς Αἰγύπτου ἀγροέμματος καὶ βάρβαρος Ὀθω-
μανὸς Μεχμεταλῆς ἐσυνελθίζεν οὐχὶ μόνον νὰ ἐπισχεπτόνται αἰφνι-
δίως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα καταστήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ συνδιαλέγη-
ται ἄγνωστος μετὰ τῶν γεωργῶν φελαχῶν ὑπακόων του· ἐν μίᾳ
δὲ τῶν ἡμερῶν ἤκουσε παρ' ἐνὸς τούτων, ὅτι στερεῖται βοός καὶ

σποράς, και ὅτι ἂν εἶχε ταῦτα, ᾗθελε φθάσει εἰς τὸ ἑπακρον τῆς εὐδαμονίας· τὴν ἐποῦσαν ὁ ἀγράμματος σατράπης ἐπεμψε τὰ ἐλλείποντα εἰς τὸν φελάχην γεωργόν. Οὗτος δὲ μετ' οὐ πολὺ κατέστη τῷ ὄντι εἰς τῶν πλουσιωτέρων ὑπηκόων τοῦ περιττὸν δὲ εἶναι νὰ εἰπῶ ὅτι ὁ φελάχης οὗτος κατέστη καὶ ὁ ἐνθερμότερος διασώτης καὶ λάτρης τῶν ἀρετῶν τοῦ ἡγεμόνος του.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΟΩΝ.

Παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι δυστυχῶς τινες, οἱ νομίζοντες, ὅτι ἐπειδὴ ὁ πάππος των ἢ ἡ μάμη των, ὁ ἐξαδελφός των, ἢ ὁ ἀνεψιός των, ὁ πατήρ των ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσέφερόν ποτε τῇ πατρίδι ὑπηρεσίαν τινα, δικαιοῦνται ἄρα καὶ οὗτοι νὰ ἔχωσι τὰς πρωτοκαθεδρίας πανταχοῦ καὶ πάντοτε. Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῖν τινες, οἵτινες ἀπέκτησαν ἀδιαφιλονείκητα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους. Ἐπίσης εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι καὶ πολλοὶ υἱοὶ τούτων, οἱ κληρονομήσαντες μόνον τὰς ἀρετὰς, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν πατέρων των, εἶναι ἄξιοι πάσης ὑπολήψεως ἐκ μέρους τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῆς κοινωνίας· ἀλλ' οὗτοι δυστυχῶς εἶναι ὀλίγοι, καὶ σπανίως ἐξευτελλίζονται εἰς τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐνοχλήσωσιν εἴτε τὸν ἡγεμόνα εἴτε τὴν κοινωνίαν, καυχώμενοι εἴτε ἐπὶ πατραγαθίαις, εἴτε ἐπὶ ἀρχαίαις ἐκδουλεύουσιν· ἀλλ' ὅσον ὀλίγοι εἶναι οὗτοι, τοσοῦτον δυστυχῶς πλεονάζουσιν οἱ ἐγκαυχώμενοι εἰς τὰς ἐπιρροάς. Ὅθεν οὐδόλως θέλω παραξενευθῆ, ἂν μάθω, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἔλευσίν Σου εἰς μὲν θέλει παρουσιασθῇ ἐνώπιόν Σου, καὶ διὰ παντὸς τρόπου θέλει Σοὶ ὑποδείξει τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπιρροὴν ἐπὶ τινος ἐπαρχίας, σύσωμιον δὲ τὴν ἐπαρχίαν του καὶ τὴν ἐπιρροὴν του θέλει ἔχει ἀείποτε εἰς τὰς διαταγὰς Σου, δὲν θὰ λημονήσῃ νὰ προσθέσῃ, ἐὰν εὐαρέστηθῃ, νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ὡς ὑπουργόν Σου. Εἰς δ' ἕτερος εὐχαρίστως θέλει Σοὶ προσφέρει τὴν ἐφ' ἐνὸς ὀλοκλήρου νομοῦ ἐπιρροὴν του, ἐὰν ἡ Μεγαλειότης Σου εὐαρεστηθῇ νὰ διορίσῃ αὐτὸν γερουσιαστὴν ἢ πρέσβυν. Εἰς τρίτος ἐνδέχεται νὰ Σοὶ ὑποδείξῃ καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Σελήνης ἐπιρροὴν του, καὶ δι' αὐτῆς νὰ Σοὶ ὑποσχεθῇ, ὅτι θέλει βρέχει συνεχέστερον τοῦ λοιποῦ εἰς Ἀθήνας, ἂν ἡ Μεγαλειότης Σου εὐαρεστηθῇ νὰ διορίσῃ αὐτὸν πρωθυπουργόν.

Πανταχοῦ τοῦ κόσμου γινώσκεις Βασιλεῦ, ὅτι δὲν ἐλλείπουσιν οὔτε οἱ ἀγῦρται, οὔτε οἱ κἀπηλοι, οὔτε οἱ ἐμπορευόμενοι τὰ τε θεῖα

καὶ τὰ ἀνθρώπινα πρὸς ἴδιον αὐτῶν εὐτελές συμφέρον· οὐδὲν παράδοξον λοιπὸν ἂν καὶ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχωσι τοιοῦτοι. Δὲν λανθάνει ὅμως ἐπίσης τὴν Μεγαλειότητά Σου, ὅτι καὶ πανταχοῦ τοῦ κόσμου οἱ φρόνιμοι ἡγεμόνες κάμνουν τὴν κατὰλληλον χρῆσιν ἐκάστου καὶ οὐδέποτε εἶναι δυνατόν εἰς φρόνιμος ἡγεμῶν συνταγματικοῦ μάλιστα Κράτους νὰ προσφέρῃ τὰ ὅσα τοῖς κυρίαι καὶ τὰ βέβηλα τοῖς ἁγίοις.

Μὴ ἀπατηθῇς, Μεγαλειότατε, ὥσπερ ἠθέλησε ὁ ἀπατηθῆ ἑνὶ τε καὶ ὁ προκατόχος Σου ἐκ τῶν ψευδῶν τούτων ἐπιβροῶν. Αἱ κοινωναίαι, ὡς καὶ πρότερον εἶπον, ὠρμάσαντες ἤδη, καὶ μόνῃ ἡ ἀρετῇ, μόνῃ ἡ πραγματικῇ ἱκανότητι, μόναι αἱ ὑπὲρ αὐτῶν εὐεργεσίαι ἐξακολουθοῦν ἐπιβροῇ τινι ἐπ' αὐτῶν οὐδέποτε δὲ αἱ πατραγαθία, οὐδέποτε ἡ πρόσκαιρος ἐκεῖνη ἰσχὺς, ἣν ἀπέκτησάν τινες ἐκ τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτοῖς ἐξουσίας, καὶ ἦν κατὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ὁρέξεις των, ὅτε μὲν μεταχειρίζονται ὑπὲρ τῆς παρασχούσης αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν Κυβερνήσεως, ἄλλοτε δὲ κατ' αὐτῆς.

Ἄλλως δ' ἐν Ἑλλάδι τοῖλάχιστον οὐδεμία ἀμερόληπτος Κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην ἐπιβροῆς τινος, ἵνα διοικήσῃ ἀταράχως τὸν λαόν· διότι λαὸς εὐαγωγότερος καὶ εὐδιοικητότερος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀμφιβάλλει ἂν ὑπάρχῃ ἕτερος ἐν τῷ κόσμῳ, ἀρκεῖ μόνον ἡ δικαιοσύνη αὐτὸν Κυβέρνησις νὰ ᾖ δίκαια, νὰ ᾖ πατρικὴ, καὶ νὰ μὴ φαρμακίζῃ, ὥσπερ ἐφατρίαζε δυστυχῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας του ὁ ἐκθρονισθεὶς ἡγεμῶν, σήμερον μὲν μεταχειριζόμενος τὴν μίαν φατρίαν, ἵνα καταβάλλῃ τὴν ἄλλην, αὐρίον δὲ ταύτην, ἵνα καταβάλλῃ τὴν πρώτην· ἐντεῦθεν δ' ἐννοεῖται ὁ αἰσθηθῆναι, ὅτι ὁ ἡγεμῶν ἐκεῖνος μόνον πρὸς φατριασμὸν ἠναγκάζετο νὰ μεταχειρίζεται τοὺς πωλοῦντας εἰς αὐτὸν ἐπιβροάς· ἄλλως δὲ καὶ αὐτὸς κάλλιστα ἐγίνωσκεν, ὅτι αἱ οὕτως ἐφθηνῶς προσφερόμεναι ἐπιβροαὶ ἦσαν ψευδεῖς.

Ἀλλὰ ποίαν ἀνάγκην ἔχει ἐν Ἑλλάδι φρόνιμος τις ἡγεμῶν νὰ φαρμακίζῃ; μήπως ὑπάρχῃ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἕτεραί τις δυναστεῖαι, ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἐκθρόνισιν τῆς βασιλευσούσης; ἢ μήπως ὑπάρχει τῆς φρόνιμος ἐν Ἑλλάδι, ὁ μὴ θεωρῶν τὴν συνταγματικὴν μοναρχίαν ὡς τὸ μόνον πολίτευμα, δι' οὗ πρέπει νὰ εὐδαιμονίσῃ καὶ ἀποκτήσῃ σὺν παντὶ τὸ μεγαλεῖόν τῆς ἡμετέρας; Καὶ δὲν ὑπάρχουσιν Ἕλληνες, οἵτινες καὶ ἡγεμονικοὺς θρόνους καὶ μυθώδη πλοῦτι

προσέφερον μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος τῶν καὶ πρὸς ἀνέγερσιν συνταγματικῆς μοναρχίας;

Οὐδεμίαν ἀνάγκην λοιπὸν ἔχει οὐδεὶς Βασιλεὺς, καὶ οὐδεμία τιμία Κυβέρνησις νὰ μεταχειρίζηται, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ν' ἀγοράζῃ διὰ παρασχημάτων καὶ θέσεων ἢ δι' ἐξειδικιασμένων εὐνηλῶν, τοὺς πωλοῦντας ἐπιρροήν, διότι τὴν ἀληθὴ ἐπιρροήν τις οὐχὶ μόνον μία πατριὴ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ μία φατριάζουσα εὕρισκει ἐν ἅπαντι τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ. Μάρτυρα τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου ταύτου ἐπακαλοῦμαι καὶ αὐτὸν τὸν Ὀθωνα, ὅστις καὶ ὅτε ἐφατρίαζε καὶ ὅτε ἀκόμη ἐπεβουλεύετο τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ὅλας τοὺς Ἕλληνας εὕρισκε προθυμοὺς νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς αἱκεῖ ἡπειλεῖτο ὑπὸ ἐξωτερικοῦ κινδύνου, καὶ ὡς αἱκεῖ ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος ἔκαμεν ἑκκλησίαν εἰς τὴν φιλοτιμίαν καὶ εἰς τὸν πατριωτικὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐὰν δέ τις ἀναγκασθῇ νὰ μεταχειρισθῇ ἓνα ἐκ τῶν πωλοῦντων ἐπιρροάς, θὰ δυσαρεστήσῃ ἅπαντας τοὺς ἄλλους, οἵτινες θὰ νομίζωσιν, ὅτι αἱ ἐπιρροαὶ τῶν εἶναι καὶ καλλίτεραι καὶ ἰσχυρότεραι· θὰ διεγερθῇ ἀντι᾽ ἑλίας καὶ πάλιν, καὶ ὁ μεταχειρισθεὶς τὴν ἐπιρροήν τοῦ ἐνός, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ φατριασῇ. Γνωστὸν δ' εἶναι εἰς τὴν Μεγαλειότητά Σου, ὅτι ἐνός ἀτόπου δοθέντος, μυρία ὅσα ἔπονται· ἔπαξ μόνον ἂν φατριασῇ ἡ Κυβέρνησις, εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρῃ διέξοδον.

Μακρὰν λοιπὸν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεώς Σου ἡ ἀγοροπωλησία τῶν ἐπιρροῶν, μακρὰν πᾶς οἶος δὴ ποτε φατριασμός. Νομίζει τις, ὅτι ἔχει ἐπιρροήν; ἄς ἐξασκήσῃ ταύτην, ἵν' ἀναδειχθῇ νομίμως δήμαρχος ἢ βουλευτὴς, ἄς ἀντιπολιτευθῇ ἔπειτα νομίμως τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα διορισθῇ καὶ ὑπουργός. Ἐπέτυχεν ἡ ἐκλογή; τόσον τὸ καλλίτερον διὰ τε τοὺς ἐκλογεῖς, διὰ τὸ ἔθνος καὶ διὰ τὴν Μεγαλειότητά Σου. Ἀπέτυχεν αὕτη; τόσον τὸ χειρότερον μόνον διὰ τοὺς ἐκλογεῖς καὶ διὰ τὸ ἔθνος· ἐπ' αὐτῶν θὰ βαρύνωσιν ἅπανσαι αἱ συνέπειαι· ἡ δὲ Μεγαλειότης Σου μένει πάντῃ ἀνένδυνος.

Οὐδεὶς δὲ λαὸς συνήθως ἀγνοεῖ νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀρχοντας αὐτοῦ, ἐταν ἀρεθῇ ἐλεύθερος καὶ ἀνεπιρροάστος· πολὺ δὲ ἀλγώτερον ἀγνοεῖ νὰ πράξῃ τοῦτο ὁ ἑλληνικὸς λαός, τὸν ὅποιον μόνον ἐπὶ ἐλπίσει νοσηροσύνης, ὡς εἶπον καὶ ἄλλοτε τοῦτο, δὲν δύναται τις νὰ ἐλέγξῃ. Ταῦτα δὲ καὶ περὶ σκοπέλων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Γράφων δὲ τὰς λέξεις ταύτας, ὑποθέτω, ὅτι ταχέως θὰ παύσωσιν αἱ ἀντιζηλαί τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, καὶ θὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἐνθερμοὶ ὑπὲρ τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας εὐχαὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἄν ὅμως παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν βραδύνη τοῦτο, τότε κίνδυνος εἶναι ὃ ἀνάψῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν μεγάλη πυρκαϊά· ταύτης δὲ τὰς διαστάσεις οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ· κατὰ πᾶσαν ἑμμελὴ πιθανότητα ἡ πυρκαϊὰ αὕτη θὲν θ' ἀφήσῃ ἀνεπηρέαστους καὶ τοὺς κωλύοντας τὴν ἀναξίμακτον εὐδαιμονίαν τῆς Ἀνατολῆς. Δὲν εἶναι δὲ ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν οἱ Ἀνατολίται προεῖδον τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τοῦλάχιστον συμβάοντα πολὺ πρὸ τῆς διπλωματίας· οὐδ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τις προφητικὸν πνεῦμα, ἵνα προῖδῃ τὸ τί δύναται νὰ κάμῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν λαὸς φιλότιμος, σώφρων, νοήμων, δραστήριος καὶ ἐπιχειρηματικὸς, ὅταν νικήσῃ, ὅτι περιπαίζεται ὑπὸ τῆς διπλωματίας τῆς Δύσεως.

Ἐάν δ' ἡ ταχεῖα ἐκπλήρωσις τῶν σημερινῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους μου, Βασιλεῦ, προλάβῃ τὰ ἐνδεχόμενα ταῦτα, καὶ δυνηθῇ Σὺ νὰ διέλθῃς, ὡς καλὸς Κυβερνήτης τοὺς περιγραφέντας ἐνταῦθα σκοπέλους, ἐάν δυνηθῇ, ὡς καλὸς καλλιεργητής, ὃ ἀναπτύξῃ διὰ τῶν περιγραφέντων ἐνταῦθα ἐλατηρίων τὰ ὑπάρχοντα παρὰ τοῖς Ἕλλησι σπέρματα μεγάλων ἀρετῶν, καὶ τοὺς μὲν ὑπηκόους Σου θ' ἀκαδεῖξῃ ταχέως ἐφ' αἰλλοὺς τῶν ἑαυτῶν προγόνων· τὰ δὲ πλεονάζοντα πληθθὲ τῆς Δύσεως, τὰ καθ' ἑκάστην μετοικουῶντα εἰς τὸ ἕτερον ἡμισφαίριον τῆς γῆς πρὸς εὗρεσιν πόρου ζωῆς, θὰ μετοχετεύσῃ εἰς τὸν ὠραῖον οὐρανὸν, εἰς τὸ γλυκὺ κλίμα, καὶ εἰς τὴν ἀείποτε φιλόξενον γῆν τῆς Ἑλλάδος. Πίστευσον δὲ, Βασιλεῦ! ὅτι εἰς τὴν γεωργίαν, εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν φυσικῶν προϊόντων καὶ εἰς τὴν ὀρυκτολογίαν τῆς Ἑλλάδος, δύναται τις νὰ εὕρῃ

πλούτον ἴσως μεγαλείτερον τοῦ ἐν τοῖς χρυσορρυχείοις τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Καλλιφρονίας.

Μόνον τὰ γράμματα ἐὰν ἰδίως προστατεύσῃς, Βασιλεῦ ! μόνον τὸν ἔγγειον φόρον ἐὰν καταργήσῃς, μόνον τὴν ἔθνοφυλακὴν καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἐὰν περιποιηθῇς, καὶ μόνον τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον στρατὸν μόνιμον ἐὰν διατηρήσῃς, ὥστε ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἑκαττοὺς στρατιώτης νὰ χρησιμεύῃ ὡς ὁδηγὸς εἰς τὰ τάγματα τῆς ἔθνοφυλακῆς, τότε δὲν ἔχεις ἀνάγκην μεθορίων διότι σύμπασα ἡ Ἀνατολὴ θὰ γείνῃ ἀναιμάκτως, ἂν οὐχὶ τὸ διπλωματικῶς ἀγνωρισμένον, τοῦλάχιστον ὅμως τὸ ἠθικῶς κεκτημένον Κράτος Σου. Μὴ λησμονήσῃς δὲ, Βασιλεῦ, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀείποτε ὑπῆρξε τόπος θαυμάτων· μὲ μυρίους μᾶνον Ἕλληνας ὁ Ξενοφὼν εἰσέδυσσε μέχρι τῶν ἐνδοτάτων τῆς Ἀσίας· μὲ δισμυρίους δὲ Μακεδόνας ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ κατέκτησεν αὐτήν.

Εἶθε νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος σου καὶ τῆς Μεγαλειότητός Σου εὐχαι

Τοῦ ἐλάχιστου τῶν ὑπηκόων Σου

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 5]17

ΑΝΑΣΤ. Ν. ΓΟΥΔΑ

Φεδρουαρίου.

Ἰατροῦ.

25-

70 -

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

MG 1222.8.2

Parainesels.

Widener Library

005080911

3 2044 088 802 327